

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 13/2004 - 34 pàgines

Sessió ordinària del dia 3 de novembre del 2004

El dia 3 de novembre del 2004, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 51/2004, que és el següent:

1. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de designació de carreteres generals.
2. Informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2003.
3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la proposta d'adjudicació definitiva dels treballs de senyalització horitzontal de la xarxa de carreteres per a l'exercici 2004.
4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928, modificat i complementat pels protocols del 10 de maig de 1948, el 16 de novembre de 1966 i el 30 de novembre de 1972, i també per l'esmena del 24 de juny de 1982 i l'esmena del 31 de maig de 1988.
5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord sobre els privilegis i les immunitats de la Cort Penal Internacional.
6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.
7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars.
8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.
9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.
10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna.
11. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.
12. Examen i aprovació, si escau, de la Declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 0012/2004 "Vial de la Unió, tram Consell d'Europa/Esteve Albert-Av. Meritxell/Av. Carlemany".
13. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de les unions estables de parella.
14. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs de subministrament de sal per al desgel de carreteres per a l'exercici 2004.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
 M. I. Sr. Josep Areny Fité
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sr. Patrick García Ricart
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Roc Rossell per motius familiars.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Affers Exteriors; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.07h)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Abans de donar inici a l'ordre del dia previst per aquesta sessió i per acord unànim de la Junta de Presidents de grup parlamentari, procediré, tot

seguit, a la lectura de la declaració institucional commemorativa del desè aniversari de l'adhesió del Consell General al Consell d'Europa.

Ara fa deu anys, Andorra va entrar a formar part del Consell d'Europa, i ben aviat, també, en farà deu que la primera delegació nacional andorrana, formada per quatre consellers generals designats pel Ple d'aquesta Cambra, s'incorporava, el mes de gener del 1995, als treballs de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

El Consell d'Europa fou creat l'any 1949 per uns estadistes valents, algú els ha qualificat de visionaris, decidits a construir una Europa fonamentada en la justícia i l'equitat, una Europa de llibertat i de pau per a tots els seus habitants.

Durant aquests deu anys, el Consell General ha enviat a Estrasburg successives delegacions de consellers generals, que s'han integrat plenament en els treballs de l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa.

L'Assemblea ajuda l'organització europea a treballar i a desenvolupar-se en harmonia amb els pobles dels estats membres.

Reuneix elegits -sis-cents vint-i-sis parlamentaris- dels quaranta-cinc (ara ja quaranta-sis amb l'adhesió del Principat de Mònaco) estats membres de l'Organització.

Aquests parlamentaris, entre els quals quatre andorrans, es reuneixen quatre vegades l'any a Estrasburg per debatre qüestions d'actualitat i demanar als governs europeus que adoptin iniciatives i donin comptes.

Els parlamentaris d'Estrasburg, que pertanyen a totes les sensibilitats ideològiques, parlen en nom dels vuit-cents milions d'europeus que els han elegit. Encaren les qüestions que creuen d'interès general i els governs dels països europeus -representats al Consell d'Europa pel Comitè de Ministres- estan obligats a respondre les seves interpellacions.

D'altra banda, l'Assemblea ha de ser consultada en relació a tots els nous Tractats internacionals que s'elaboren al Consell d'Europa. Elegeix els jutges del Tribunal Europeu del Drets de l'Home, així com el Comissari pels Drets de l'Home pel Consell d'Europa.

Elegeix, també, el secretari general i el secretari general adjunt del Consell d'Europa, així com el secretari general (Greffier) de la pròpia Assemblea.

Els textos adoptats per l'Assemblea -recomanacions, resolucions, opinions i directives- faciliten orientacions al Comitè de Ministres, als governs nacionals, als parlaments i als partits polítics. Aquests textos aconsegueixen així, mitjançant la

legislació i la pràctica institucional, millorar arreu la vida dels europeus.

El Consell d'Europa és així quelcom més que una simple institució intergovernamental, atesa la seva estructura que reflecteix les responsabilitats específiques dels poders legislatiu, executiu i judicial.

Després de l'adopció de la Constitució del 1993, ser membre del Consell d'Europa és, doncs, per a l'Estat andorrà, una prova fefaent de la seva força i la seva participació en la construcció europea.

Les veus andorranes en les diverses institucions del Consell d'Europa han contribuït així, en aquests deu anys, a difondre i defensar el missatge que els fundadors de l'Organització van inscriure en l'Estatut del Consell d'Europa fa més de cinquanta anys. Un missatge de democràcia, de defensa dels Drets de l'Home i de preeminència del dret. Un missatge que porta cap a una millor convivència en el nostre continent europeu.

Moltes gràcies.

Passarem, doncs, tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de designació de carreteres generals.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 30/2004, del 16 de juny. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 40/2004, del 10 de setembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de designació de carreteres generals, presentada pel president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament, manifesta el seu acord amb els objectius que vol assolir l'esmentada Proposició de llei i fa les observacions següents:

La llei hauria de definir el procés d'incorporació de les carreteres previstes en el Pla sectorial de noves infraestructures en la nomenclatura de carreteres generals.

La llei no assenyala el procediment de definició dels límits d'edificació de les vies en què es modifica la titularitat.

És convenient que la llei possibiliti la modificació d'amplades d'algunes carreteres generals de baixa

intensitat de trànsit en què les obres a realitzar donarien lloc a un elevat impacte negatiu ambiental.

La llei hauria de ser més explícita en la definició dels tipus d'actuacions admissibles, tant si són de construcció, com si són d'instal·lació de mobiliari urbà i/o explotació, que poden efectuar les corporacions locals en trams urbans de carretera general a fi que no pugui perjudicar el caràcter d'interès general de la via.

El Govern analitzarà, també, amb més deteniment la idoneïtat de la xarxa que es proposa en la Proposició de llei amb les dades de trànsit més recents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, intervé el Sr. Francesc Casals, grup que ha presentat la Proposició de llei.

Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata sotmet avui a la consideració del M. I. Consell General, la Proposició de llei de designació de carreteres generals.

La necessitat d'aquesta llei ens ve donada per la important evolució que han experimentat l'ordenació urbana i el tràfic rodat des del moment, l'any 1969, en què quedà establert quines són les vies mereixedores de la categoria de carretera general i de carretera secundària.

L'any 1993, el M. I. Consell General va acordar, -acord ratificat l'any següent 1994-, encomanar al Govern la requalificació de totes les carreteres del Principat. La previsió d'aprovar de forma immediata un pla general de carreteres va deixar l'acord en suspens.

El pla general de carreteres no ha arribat a veure la llum. Però el Govern va aprovar el 14 de maig de 2003, un pla sectorial de noves infraestructures viàries, amb unes previsions sobre el futur desenvolupament de les vies de comunicació nacionals que s'han tingut en compte en la present Proposició de llei.

Els criteris que han guiat l'elaboració d'aquesta Proposició de llei són: reordenar l'estructura general de les carreteres, que ara deixa de ser radial; evitar les dobles i triples designacions, a vegades, per una mateixa via; adaptar a la realitat l'estatus d'algunes vies de nova construcció que, de fet, assumeixen el volum de trànsit d'una carretera però que no ho són;

i, finalment, evitar conflictes de competència entre diferents institucions.

Per tant, amb la voluntat d'adequar a la realitat, la designació oficial dels principals vials de comunicació d'Andorra, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata demana al M. I. Consell General que prengui en consideració la Proposició de llei de designació de carreteres generals perquè pugui ser admesa a tràmit parlamentari.

El Sr. síndic general:

Passem, tot seguit, a la intervenció dels altres grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, des del nostre grup sempre hem tingut una especial atenció per les vies de comunicació, i en cada debat que hem tingut l'oportunitat d'expressar les nostres inquietuds, així ho hem fet. Per tant, ens ve com feta a mida aquesta Proposició del Partit Socialdemòcrata, perquè puguem analitzar un dels temes que nosaltres hem reiterat en algunes sessions, i més en d'altres com les dels projectes de pressupost en què hem presentat, fins i tot, esmenes referent a la qualificació de carreteres secundàries i carreteres generals, vista la incongruència que a vegades ens trobem, per aquesta no clarificació de conceptes, i per tant, per intentar evitar els problemes que poden originar problemes de competència entre diverses institucions.

Per tant, la nostra posició no pot ser més que favorable a poder acceptar això, i realment treballarem des de la perspectiva de les esmenes que puguem aportar amb la nostra manera d'entendre, per poder millorar, si escau, encara més aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé la Sr. Maria Lluïsa Puig.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Avui tractem el debat de la presa en consideració d'una Proposició de llei presentada pel Grup

Parlamentari Socialdemòcrata sobre la designació de carreteres generals.

Som conscients des de fa temps de la necessitat de modificar la legislació vigent en aquesta matèria, ja que l'evolució del trànsit en els darrers anys, així com el caràcter marcadament urbà d'algunes de les carreteres generals, aconsellen procedir a modificar la designació de les mateixes.

El Grup Parlamentari Liberal ha examinat la Proposició de llei presentada, i a l'igual que el Govern, manifesta el seu acord amb els objectius que es volen assolir amb la mateixa, complementats amb el criteri del Govern.

Per altra part, el Govern va aprovar en data 14 de maig del 2003, el Pla sectorial de noves infraestructures viàries, que aniran substituint la xarxa actual de carreteres per una altra de més adaptada a les noves necessitats urbanístiques i de previsió de trànsit.

Per aquest motiu sembla convenient que en la mateixa llei es defineixi el procés d'incorporació de les noves vies a la xarxa general amb la seva consegüent designació.

És per tot l'exposat que votarem a favor de la presa en consideració de la Proposició de llei de designació de carreteres generals presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Un cop admesa a tràmit la Proposició de llei, farem les esmenes escaients amb l'únic objectiu d'aportar-hi alguns conceptes i modificacions, que creiem necessaris per millorar el text.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, i si no hi ha cap objecció, proposo la presa en consideració de la Proposició per assentiment?

D'acord.

Doncs, es pren en consideració, i s'obrirà un termini d'esmenes de 15 dies que no podran ser a la totalitat.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2003.

L'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2003 fou publicat en el Butlletí número 27/2004, de l'1 de juny.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe i per exposar les seves consideracions té la paraula la Sra. Maïtena Manciet.

Teniu la paraula Sra. Maïtena Manciet.

La Sra. Maïtena Manciet:

El dia 21 de juny d'enguany va tenir lloc la reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior, i en seguiment de les disposicions de la Llei de Creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, aquesta reunió va tenir per objectiu la presentació de l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'exercici 2003, presentació que fou seguida d'un torn de preguntes dels consellers generals al raonador.

Així com es fa cada any, la Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe presentat, i les precisions que el raonador hi va aportar verbalment, i n'exposa avui els aspectes i les conclusions més rellevants davant del Ple del Consell.

El raonador va centrar el seu exposat en la part introductòria del seu informe, recordant que es tractava d'una institució desconeguda al país fa tan sols cinc anys, però que ha beneficiat d'immediat, del crèdit de les administracions públiques i de la confiança dels distints sectors socials que l'han requerida.

Així mateix, 258 expedients foren tramitats durant l'any 2003, contra 251 l'any anterior, amb el 100% dels expedients closos en data del 31 de desembre de l'exercici, gràcies a un gran nombre d'entrevistes personals, de reunions institucionals, i de moltíssimes comunicacions tant verbals com escrites.

Tal com es reflecteix en el text de l'acta de la Comissió del 21 de juny d'enguany, la Comissió Legislativa va prendre nota, en particular, de dos temes. El primer, és la qüestió recurrent de la lentitud de la justícia i de l'execució de les resolucions judicials per part de la Batllia. El segon resideix en el fet que adreçar-se al raonador del ciutadà permet sovint als administrats d'obtenir els motius de la resposta negativa per part de l'Administració, resposta manifestada fins llavors només per la via del silenci administratiu, sigui per part dels comuns, sigui per part del Govern. Val a dir, malauradament, que aquestes dues qüestions havien estat plantejades pel Raonador els anys anteriors, i que aquest ja les havia considerades l'any 2003, com "les dues que més preocupen als reclamants". És a dir encara, que malgrat els esforços de la Institució en aquest sentit, i malgrat la transcendència d'aquestes qüestions, encara no se'ls ha trobat una solució satisfactòria en l'actualitat.

Durant el seu exposat davant de la Comissió Legislativa, el raonador va posar també de relleu una eventual llacuna de la Llei de residències passives en

quant al dipòsit a fer efectiu prop de l'INAF per part de la vídua d'un resident passiu.

Igualment, es va fer ressò de queixes quant al cost massa elevat de l'habitatge al Principat, quant a la no renovació de contractes d'arrendament o a la seva renovació amb augment desmesurats del preu del lloguer, i també es va fer ressò de queixes en matèria de denegació de la concessió o de la no renovació de permisos de sojorn i treball per part del Servei d'Immigració.

A continuació, el raonador va esmentar que li havien estat presentades moltes reclamacions quant a l'import reduït de certes pensions de vellesa o de viduitat, a tenor de les disposicions dels vigents reglaments de la CASS. Ara, bé, pel que fa a aquest aspecte, convé també subratllar que el raonador va palesar que, en canvi, no hi havia hagut absolutament cap tipus de queixa quant al tracte rebut pels cotitzants per part del personal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Quant al tema de les presons preventives perllongades, que ja havien estat llargament tractades durant els anteriors exercicis, el raonador va comentar que certs presos portaven llargs períodes de temps al Centre penitenciari sense que s'hagi fixat encara la data per a la celebració del seu judici. Per carta adreçada al president de la Comissió d'Interior en data 22 de juny, és a dir, l'endemà de la seva compareixença, el raonador completava la informació verbalment donada acreditant que dues persones havien estat detingudes preventivament durant més de 9 mesos, i 4 altres persones durant més de 8 mesos.

El raonador també va fer menció d'algunes queixes formulades per parelles de fet heterosexuales quant al fet que no ostentaven els mateixos drets que les parelles casades en matèria d'obtenció de la residència o d'adquisició de la nacionalitat.

Finalment, i en un altre ordre d'idees, el raonador va considerar que seria molt oportú legislar sobre les competències i l'actuació dels quarts dels comuns de la Massana i d'Ordino.

No voldria, cloure aquesta presentació al Ple del Consell General sense esmentar breument altres aspectes de l'informe anyal del Raonador del Ciutadà.

Aquest document planteja també altres queixes, que són d'interès pels administrats, i sense voler fer un inventari "a la Prévert", se'n poden destacar, com a mínim, les demandes d'informació en tot allò relacionat amb el món de la droga, les demandes de la gent gran quant al destí de les pensions de vellesa, i quant a un transport públic gratuït cap als cementiris, queixes en matèria de pol·lució acústica i

de salubritat de certs carrers, o encara, la demanda de puntualització referent a la noció de condició sexual dins del text de l'actual Codi penal.

S'ha de subratllar que pel que fa amb les seves relacions amb les entitats del sector social, el raonador va posar de relleu la bona col·laboració que va instaurar, per exemple, amb les associacions de dones del país pel seguiment de casos individuals difícils, per exemple, en matèria d'agressions físiques. A l'ensem, va continuar durant tot l'any 2003 a assegurar aquest seguiment en matèria de violència domèstica, gràcies a unes investigacions realitzades d'ofici o a instància d'afectades, i gràcies a la proposició efectuada prop del legislador quant a l'agreujament de les penes en matèria de maltractaments en l'àmbit domèstic. El raonador del ciutadà també va demanar al Consell Superior de la Justícia una agilitació de les resolucions judicials en matèria de pagament de pensions per aliments a les dones separades o divorciades.

També és necessari incidir en el paper fonamental de la Institució en matèria d'agilitació en matèria d'adopcions i, en general, pel que fa a tots els temes relacionats amb la protecció dels menors, tal com són la regulació del sistema de guarderies en pisos i les propostes d'una llei d'investigació de la paternitat o de creació d'un Batlle de Família.

Finalment, en nom de la Comissió Legislativa d'Interior, em permeto donar les gràcies al Sr. Ricard Fiter, no tan sols per l'informe que ens va presentar durant la reunió de la Comissió, sinó també, per tots els esforços que va saber esmerçar durant els sis darrers anys, cosa que ha permès assentar definitivament la figura del raonador del ciutadà entre les institucions del país, va permetre clarificar les seves competències, i fer-ne un dels emblemes del desenvolupament del nostre sistema democràtic cap a la defensa dels drets i de les llibertats constitucionals dels ciutadans d'Andorra.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, dono per tancat aquest punt de l'ordre del dia, i passem al punt número 3.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la

proposta d'adjudicació definitiva dels treballs de senyalització horitzontal de la xarxa de carreteres per a l'exercici 2004.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 33/2004, del 28 de juny, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

No?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap intervenció i si no hi ha objeccions proposo l'aprovació per assentiment del Projecte de llei?

D'acord?

Doncs, queda aprovat.

Punt número 4.

4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a les exposicions internacionals signat a París el 22 de novembre de 1928, modificat i complementat pels protocols del 10 de maig de 1948, el 16 de novembre de 1966 i el 30 de novembre de 1972, i també per l'esmena del 24 de juny de 1982 i l'esmena del 31 de maig de 1988.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 38/2004, del 13 d'agost, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha intervencions i si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent.

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord sobre els privilegis i les immunitats de la Cort Penal Internacional.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 38/2004, del 13 d'agost, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Dos coses, una, evidentment, nosaltres estem a favor d'aquesta Proposta i la votarem, ens sembla que per la seva importància, i sense desmerèixer cap de les altres aprovacions que es fan aquí, ens agradaria més que l'aprovació fos per unanimitat que no per assentiment. Perquè estem parlant d'una qüestió important. Totes ho són, però crec que aquesta potser ho és una mica més.

I per altra banda, insisteixo, nosaltres estem dins de la unanimitat, però una lectura detallada de l'exposició de motius, ens ha fet veure que hi ha -i ho dic amb ànim gens polèmic- una barbaritat que ara llegiré a l'exposició. És clar, em sabria greu que això quedi així, si només l'acord s'aprova. Llegiré el que em sembla que és un error en l'exposició, si em permeteu, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, sí, si us plau.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Hi ha un paràgraf, està a la pàgina 16 del Butlletí, quart paràgraf, que comença: "D'aquesta manera l'Acord sobre els privilegis i les immunitats de la Cort Penal Internacional constitueix un desenvolupament de l'Estatut de la Cort Penal i té per objecte proveir -subratllo això perquè es veurà el que em sembla que és incorrecte- a la Cort com a tal, i a les persones que hi treballen (representants dels estats) o per al qual treballen (funcionaris internacionals), o que estan vinculades a les tasques pròpies de la Cort -i aquí és on hi veig el problema, diu- (els actors del procés: advocats, testimonis, víctimes...), d'un compliment imparcial de les seves funcions."

"Proveir d'un compliment imparcial de les seves funcions als advocats, als testimonis i a les víctimes", doncs, no és possible, perquè precisament aniria contra la seva pròpia admissió dels advocats i funció en el procés dels testimonis i les víctimes. Segurament si aquí on diu "compliment imparcial" diguéssim un "compliment independent", jo no hauria

dit res. Però, en tot cas, és si per aquest text ha de permanèixer, ja que estem fora de procediment, i que no hi havia manera de fer una esmena que no fos a la totalitat, però he fet remarcar que això s'hauria de procurar que no tornés a sortir redactat d'aquesta manera.

És tot el que havia de dir.

El Sr. síndic general:

Sí, una qüestió, si no hi ha objeccions sobre aquesta modificació i tothom hi estès d'acord, es podria acceptar, penso?

Sr. cap de Govern? Sí?

El Sr. cap de Govern:

Sí, això és una qüestió de redactat que celebro que el Sr. Bartumeu l'hagi detectat, i estic d'acord amb la seva proposta si els demés grups hi estan d'acord, com vostè demana Sr. síndic: Per part del Govern, ho aplaudim. Hi estem d'acord.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, això consistiria simplement en dir... és el paràgraf tercer de la pàgina 16, doncs, canviar la paraula d'un "compliment imparcial" per la de "un compliment independent".

Sí Sr. Càndid Naudi, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Només fer constar que estem absolutament d'acord amb la Proposta.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Cap més intervenció?

Doncs, tal com ha estat demanat i, doncs, amb aquest canvi que ha proposat el Sr. Bartumeu, doncs, proposo l'aprovació per unanimitat de la Proposta.

D'acord?

Doncs, la Proposta queda aprovada per unanimitat.

Passaríem al punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de

modificació de la Llei qualificada del matrimoni.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 39/2004, del 25 d'agost, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Al final Sr. cap de Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Els integrants del Grup Mixt i representants del Centre Demòcrata Andorrà, entenem que l'aprovació del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni es necessària i aportarà l'obligada modernització de la nostra legalitat a la regulació de la institució del matrimoni.

En aquest sentit veiem la supressió de l'article 13 de la Llei qualificada del matrimoni, així com la modificació de l'article 75 i 76 de la Llei del Registre Civil, com actuacions legislatives que aporten un grau d'harmonització obligat a les regulacions properes internacionals en matèria d'igualtat de gènere, així com una millor traducció de la regulació que efectuava la Llei qualificada del matrimoni, als principis rectoris de la nostra Constitució.

La supressió de l'article 13 de la Llei qualificada del matrimoni opinem que queda justificada, ja que el mateix, conté elements d'inconstitucionalitat per enfrontar-se a les disposicions de l'article 6 relatiu al principi d'igualtat de la nostra Carta Magna.

Més enllà de les finalitats reguladores que perseguia el referit article 13, entenem que cap d'elles quedava legitimada si per arribar-hi, quedaven compromesos drets fonamentals tals com el principi d'igualtat invocat. En tot cas donava una resposta desproporcionada a les referides finalitats reguladores, vulnerant l'igualtat de gènere, introduint en la nostra regulació interna, conceptes discriminatoris envers la dona, els quals detectem de la seva mera literalitat.

Però el fet és que aquestes confrontacions als principis regulats en la nostra Constitució i que consistien en una prohibició genèrica a la dona per poder contreure matrimoni fins que hagin transcorregut 300 dies des de la mort del seu marit o obtingut declaració de nul·litat o dissolució del matrimoni, s'efectuaven bàsicament amb la finalitat de poder establir mecanismes de determinació de la filiació, la qual, en les regulacions del nostre dret

comparat, ha trobat millors sistemàtiques, sense que per això s'hagi d'entrar en conflicte, amb els principis constitucionals.

És per tot això que entenem necessària i ens felicitem de la iniciativa que promou el Projecte que avui entenem serà aprovat.

Les modificacions dels articles 75 i 76 de la Llei del Registre Civil vigent, per altra banda aporten la regulació complementària perquè la Llei qualificada del matrimoni i la Llei del Registre Civil despleguin les seves respectives eficàcies de forma plena.

De fet, les modificacions de la llei registral donen solució a les garanties que, de forma incorrecta, s'havien previst a l'article 13 suprimit en relació amb l'afiliació i en concret amb les presumpcions de paternitat.

Entenem que la modificació de l'article 75 de la Llei del Registre Civil en concret opera en benefici de la protecció dels drets de l'infant, invertint la càrrega de la prova per al pare, ja que la presumpció de paternitat del marit dins la unió matrimonial, en tot cas, ha d'ésser impugnada per via jurisdiccional.

Quant a la modificació establerta per l'article 76 de la mateixa llei registral, completa supòsits de presumpció de paternitat.

D'altra banda, el principi de jurisdicció, queda malgrat tot plenament emparat pels tribunals civils davant l'acció d'impugnació d'aquella paternitat establerta en aplicació de la presumpció legal deduïda dels criteris registrals esmentats.

Per tant, creiem que la proposta de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, subsana encertadament les deficiències i confusions establertes en la Llei qualificada del matrimoni, mitjançant el seu article 13 i determina una sistemàtica de presumpcions de la paternitat, que s'estructuren en base a la defensa i protecció dels drets del nadó, que òbviament és la part més feble en la controvèrsia d'interessos que es pretenen regular.

És així doncs, tal com hem demostrat trobant innecessària la formulació d'esmenes, que donem el nostre ple suport a la iniciativa legislativa projectada.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata?

Cap intervenció?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sra. Maïtena Manciet teniu la paraula.

La Sra. Maïtena Manciet:

Gràcies Sr. síndic.

És realment per a mi un honor i un gran plaer de presentar avui aquest Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.

La Constitució del Principat d'Andorra i els tractats de les Nacions Unides i del Consell d'Europa, als quals es va adherir Andorra en matèria d'igualtat de gènere prohibeixen tot tipus de discriminació fonamentat en el sexe.

El redactat actual de l'article 13 de la Llei qualificada del matrimoni, de data 30 de juny del 1995, -com ho ha dit el conseller general Monegal-, prohibeix a les dones de casar-se en segones núpcies en un termini inferior a 300 dies a comptar de la dissolució de l'anterior matrimoni o de la defunció del primer marit. A l'inrevés, la Llei no preveu absolutament cap limitació dels homes per contreure un nou matrimoni en aquest termini.

Una prohibició similar s'havia anat incorporant en les diferents legislacions europees des de principis del segle XIX, en part per raons de conveniències morals (es parlava del temps del dol o "any de plors" de la vídua), però sobretot, era a fi i efecte de determinar sense dubte possible, la paternitat d'un fill eventualment nascut en aquest termini de 300 dies.

Des del Grup Liberal, aquest tractament diferencial de la dona, aquesta clara limitació del seu dret al moment de contractar un segon matrimoni ens apareix com a creador d'una discriminació de gènere que no té absolutament cap raó de ser, avui a principis del segle XXI, quan existeixen altres maneres de regular jurídicament i tècnicament tots els temes de determinació de paternitat.

Per tant, considerem que convé suprimir l'article 13 de la Llei qualificada del matrimoni, amb la voluntat d'aconseguir sempre una més gran igualtat d'oportunitat entre homes i dones i de gaudir en la matèria d'una legislació més avançada, i en consonància amb les aspiracions de les dones del país.

Val la pena notar a l'efecte que l'article 228 del Codi civil francès que preveia aquesta prohibició des del Codi Napoleó, ha estat modificat diverses vegades, però que ha quedat definitivament suprimit per una Llei que ha estat votada el 26 de maig d'aquest any, i que entrarà en vigor a l'any 2005.

La nostra voluntat afirmada de suprimir tota discriminació fundada en el gènere, en el present cas gràcies a la igualtat dels drets de les dones i dels homes davant de l'accés al matrimoni, s'acompanya del desig paral·lel de salvaguardar millor els drets de les mares, així com un dels drets més elementals dels infants, que és el de gaudir d'una família, i, quan pot ser, d'una mare i d'un pare.

En aquest sentit, el vot de la supressió de l'article 13 de la Llei qualificada del matrimoni ha d'anar completat pel vot de la modificació de dos articles de la Llei del Registre Civil de data 11 de juliol del 1996, que vessen en matèria de presumpció i de determinació de la paternitat.

Així es proposa a la Cambra, en primer lloc, de precisar i modificar l'article 75 de la Llei del Registre Civil.

Aquest article ja instituïa una presumpció de paternitat de l'infant concebut durant el matrimoni a favor del marit de la mare, però aquesta presumpció sempre podia ser deixada sense efecte per una simple declaració contrària del marit davant del Registre Civil o per declaració notarial del marit aportada al Registre Civil en els 6 mesos del naixement de l'infant.

Amb una voluntat clara de protegir els drets dels nens, el marit estarà sempre obligat, a partir del vot de la present Llei, a recórrer a la via jurisdiccional per instar una acció judicial en impugnació de la paternitat, aportant per tant, al tribunal les proves fefaents, com no pot ser d'una altra manera.

Igualment, a fi d'assegurar una protecció encara reforçada dels drets dels nens, es proposa completar aquest article 75, de tal manera que, en la hipòtesi d'un nadó nascut dins dels 180 dies següents a la celebració d'un matrimoni, no hi podrà haver impugnació de paternitat per part del marit de la mare, si aquest havia anteriorment reconegut la seva paternitat de manera expressa o tàcita, o bé si coneixia l'embaràs abans del matrimoni, o bé encara si s'ha comportat com a pare des del naixement de l'infant.

És obvi que el fet que la impugnació de la presumpció de paternitat s'hagi de tramitar en tots els casos per la via jurisdiccional permet una millor protecció dels drets de les mares i dels drets dels infants.

Amb les modificacions que proposem aportar a l'article 75 de la Llei del Registre Civil, la presumpció de paternitat del fill nascut durant un matrimoni contractat abans dels 300 dies de la dissolució del primer matrimoni, recau sobre el primer marit.

Ara bé, entenem que el legislador també ha de tenir en compte els casos cada vegada més freqüents a l'actualitat, en els quals la data de la dissolució purament jurídica del matrimoni pot ser molt posterior a la data de la separació efectiva de cossos de la mare amb el primer marit.

Per aquesta darrera raó, es proposa, també, la modificació de l'article 76 de la Llei del Registre

Civil. En les hipòtesis de segones núpcies, si s'estableix la prova d'una separació efectiva de la mare amb el primer marit durant almenys els 300 dies anteriors al naixement, la presumpció de paternitat recau sobre el marit actual.

En definitiva, i per concloure de forma molt ràpida, voldria dir que el vot de la present Llei per part de la Cambra contribuirà, de forma decisiva, a la igualtat de gènere i d'oportunitats entre homes i dones, i clarificarà els diferents aspectes de la determinació de la paternitat, en interès evident dels drets de les mares i dels drets dels infants.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra de Salut i Benestar teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, agrair les intervencions del Grup Parlamentari Mixt i Grup Liberal.

Però, com a dona i membre del Govern, no puc deixar de ressaltar la importància que la modificació d'aquesta Llei qualificada té, no tant sols per a la garantia dels drets dels infants, sinó per al conjunt de dones del nostre país.

Ha estat un canvi legislatiu gens complicat en la forma, però de molta transcendència en el fons.

Un pas més per avançar i demostrar que la tasca que moltes dones del país, ja sigui a través de les dues associacions que ens representen (ADA i ADMA), del Grup de Dones per a la Reflexió i l'Acció, i d'altres des de les nostres responsabilitats polítiques, fem per a la lluita per a la no discriminació per raons de gènere i la igualtat d'oportunitats. I que aquesta tasca no és en va.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions i si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment del Projecte de llei?

D'acord?

Doncs, queda aprovat el Projecte de llei.

Punt següent.

7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Affers Socials ha estat publicat en el Butlletí número 43/2004, del 24 de setembre.

El Sr. Esteve López Montanya nomenat ponent per part de la Comissió n'exposa l'informe.

Teniu la paraula Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Affers Socials va analitzar el Projecte de llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars i les esmenes que s'hi havien presentat en el decurs de les reunions dels passats dies 22 i 29 de juny, i 14 i 21 de setembre.

Al Projecte de llei van presentar-se 91 esmenes: 1 per part del Grup Parlamentari Lliberal; 33 per part dels Srs. Jordi Mas, Joan Monegal i Josep Ribera, consellers generals integrants del Grup Mixt i membres del Centre Demòcrata Andorrà; i 57 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De l'informe de la Comissió es destaca el fet que cap de les 91 esmenes presentades van ser rebutjades en el decurs de la seva anàlisi, i que 50 van ser aprovades per unanimitat, 17 transaccionades per unanimitat, i les 24 restants retirades, 16 de les quals per motius de duplicitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració del Ple d'aquesta Cambra.

És tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del grups parlamentaris alguna intervenció?

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Els integrants del Grup Mixt, representants del Centre Demòcrata Andorrà hem rebut el Projecte de llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars com una evident necessitat pel que fa a l'àmbit legislatiu, ja que fins a la data la llacuna legal en la determinació de les incapacitats, intoxicava

totalment d'inseguretat jurídica el nostre ordenament jurídic.

El desplegament legislatiu que s'efectua mitjançant la promulgació de la Llei en qüestió, compleix amb la finalitat de regular els drets de les persones declarades incapacitades i la regulació dels sistemes de tutela i curatela.

La transcendència de les institucions regulades per aquesta Llei òbviament reclamava un marc jurídic i una reglamentació legal, ja que per mitjà de la referida Llei, es concreten els requisits que s'han de constatar perquè una persona sigui incapacitada, també el grau de la referida incapacitació i, òbviament, els mecanismes de recuperació eventualment de la capacitat d'obrar.

Actualment, fins a la data, en absència d'aquesta regulació, era en el marc de la jurisdicció voluntària de la Batllia que s'establia un procediment marcat pel costum judicial i atent a les garanties invocades, però que, òbviament, no responia als principis de legalitat i de seguretat jurídica i de procés degut, continguts en la Constitució.

És en el sentit únicament d'aportar al Projecte de Llei estudiat, el complement de les nostre reflexions tendents a possibilitar les majors garanties a dites institucions, que hem formulat les esmenes que han estat analitzades en el si de la Comissió Legislativa d'Afers Socials.

El caràcter de les esmenes o la seva motivació s'ha deduït en ocasions en atorgar el màxim d'objectivitat per a la constatació de l'estat d'incapacitat; en establir les garanties necessàries en el procés d'incapacitació i en els efectes de la declaració d'incapacitació, fins i tot, els efectes registrals.

S'ha incidit, també, en la necessitat de regular les causes de remoció del curador i del tutor, així com les excuses al seu nomenament, tot amb la finalitat que la institució, obtingui la major eficàcia per les gestions que tindrà encomandes al seu càrrec en interès i garantia dels drets de l'incapacitat.

La resta d'esmenes han intentat aportar major coherència i claredat al text, així com donar els instrument i medis a la persona tutelada per a defensar els seus drets malgrat la declaració d'incapacitació. Aquest mecanismes s'han contret a la possibilitat d'assistir en audiència davant l'autoritat judicial de forma personal i, fins i tot, per mitjà d'un representant legal.

Finalment s'ha suggerit la reflexió sobre l'eventual retroactivitat continguda en la disposició final primera, a fi de limitar les mesures de protecció decretades amb anterioritat a la vigència de la futura

Llei, a aquelles les quals no fossin restrictives dels drets individuals.

Després de l'anàlisi en Comissió, l'estructura de la Llei entenem que satisfà les finalitats perseguides i, sobretot, supera clarament les mancances de l'actual legalitat respecte a les incapacitacions.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument. La disposició final segona de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, del 17 d'octubre del 2002, contemplava que el Govern, en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor, havia de sotmetre al Consell General un projecte de llei per regular amb caràcter general la incapacitat i el sistema tutelar.

Uns mesos després del termini que establia la disposició final esmentada, el Govern va presentar a tràmit parlamentari el Projecte de llei qualificada que avui analitzem. Tot i que es tracta d'una llei eminentment tècnica van presentar-se, -com he tingut ocasió d'indicar anteriorment en exposar l'informe de la Comissió-, nombroses esmenes, la majoria de les quals per corregir errades de redacció de tipus formal.

No obstant això, el nostre grup parlamentari també va presentar diverses esmenes sobre el fons del Projecte de llei que han estat acceptades per la Comissió. D'aquestes hem de destacar totes aquelles encaminades a equiparar la persona que ha format una unió estable de parella al cònjuge, tant pel que es refereix a la legitimació activa per a promoure la declaració judicial d'incapacitació o l'internament amb finalitats terapèutiques, com pel que es refereix a la legitimació per promoure la constitució de la tutela, a les impugnacions dels nomenaments i les exclusions en els procediments d'autotutela, i a les demandes de constitució dels consells de tutela o les declaracions judicials d'absència, entre d'altres aspectes. D'altra banda, també s'han aprovat altres esmenes que permeten equiparar en aquestes matèries els pares biològics als pares adoptius.

L'aprovació d'aquestes esmenes permet que s'aprofundeixi en el principi d'igualtat, i que es doni resposta a situacions i realitats socials que el legislador no pot deixar de costat i fa que, al nostre entendre i a l'entendre de la Comissió Legislativa, millori el contingut de la Llei.

Per acabar, volem manifestar la satisfacció del nostre grup parlamentari perquè, encara que sigui amb uns mesos de retard, finalment es regulen, seguint escrupolosament els criteris i els principis generals que informen el títol II de la Constitució, aspectes com la incapacitació o l'internament que, d'acord amb l'article 40 de la Constitució, necessiten un marc legal reforçat, és a dir una llei qualificada, ja que afecten drets fonamentals de la persona com són la dignitat i la llibertat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, votarà favorablement la Llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Sí, té la paraula el Sr. Càndid Naudi.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Breument, i amb la mateixa línia que el Sr. Monegal, a veure, en primer lloc voldria donar les gràcies a la ministra Mònica Codina i al Govern, per haver presentat aquest, fins avui, Projecte de llei que dona cobertura a una mancança legislativa important.

I també, donar les gràcies als membres de la Comissió per les millores evidents aportades a la mateixa, i pel bon ambient de treball que va fer que les decisions es prenguessin per unanimitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir.

Sí, Sra. ministra de Salut i Benestar teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

L'aprovació de la Llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars significa, en primer lloc, una fita important en la defensa dels drets humans i la dignitat de la persona que la nostra Constitució proclama a l'article primer com a principis inspiradors de l'acció de l'Estat andorrà, ja que contribuirà, sens dubte, a la protecció dels drets i llibertats d'uns ciutadans que per la seva situació són creditors de solidaritat i de mesures protectores.

D'altra banda, aquesta Llei també dona resposta a les legítimes demandes de les famílies de les persones que degut a una discapacitat, malaltia mental o

demència senil es troben en una situació que els impedeixi autogovernar-se.

Aquesta preocupació per la protecció i seguretat jurídica de la situació d'aquest col·lectiu es va poder constatar durant les consultes efectuades als pares i familiars d'aquestes persones, efectuades en el procés d'elaboració del Projecte de llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, que aquest Consell va aprovar el 17 d'octubre del 2002.

Per aquest motiu, així com per les insuficiències detectades en la legislació andorrana en la regulació d'aquesta matèria, la disposició final segona de la Llei darrerament esmentada, estableix que el Govern havia de sotmetre al Consell General en el termini d'un any un projecte de llei que regulés amb caràcter general la incapacitat i el sistema tutelar, mandat que el Govern va complir, i que avui amb l'aprovació d'aquesta Llei es veu plenament assolit.

Aquesta Llei s'adreça, doncs, a la protecció de tots aquells ciutadans que no tenen prou discerniment ni aptitud per saber com governar-se a si mateixos i administrar els seus béns. Per això, aquesta norma estableix mesures concretes per tal de protegir-les, mitjançant l'establiment d'instruments legals necessaris, adreçats a suplir o a complementar les seves mancances, per tal que puguin desenvolupar els seus drets amb garantia i seguretat.

Així mateix, aquesta Llei, tot i partir de la tradició legislativa andorrana, s'adapta a la nova realitat familiar i social del nostre país, i incorpora les tendències normatives més actuals en la matèria.

Pensem que l'opció decidida per un sistema de tutela judicial reforça les garanties personals. Aquesta decisió es concreta en diferents mesures, especialment en l'exigència d'una sentència judicial que estableixi la incapacitat i en determini el grau i les limitacions, però, també, en el cas dels internaments involuntaris es garanteixen els drets fonamentals d'aquestes persones, especialment el de la llibertat, mitjançant l'exigència d'una resolució judicial.

També considerem que ha estat positiu aprofitar aquesta norma per completar altres aspectes relacionats amb aquesta institució, que fins ara no estaven regulats o que les disposicions existents eren insuficients.

Per acabar, cal remarcar la decidida voluntat del Govern que, aquest model d'incapacitació i d'organismes tutelars que avui aprova el Consell General, fos fruit del consens tècnic, civil i polític, ja que afecta als drets i llibertats bàsics constitucionals.

Per això, durant la fase preparatòria dels esborranys del projecte es varen realitzar diferents consultes

tècniques a les institucions de l'àmbit judicial, de la salut i de l'atenció social, i es recavaren aportacions i propostes d'entitats cíviques de familiars i de persones afectades i, finalment, s'ha aconseguit també, el consens parlamentari.

Hem de felicitar-nos, doncs, pel consens que assolirem en l'aprovació d'aquesta Llei que estableix els mecanismes i instruments legals adreçats a garantir la dignitat de la persona i la protecció dels drets d'un dels col·lectius que ben segur més ho necessiten i s'ho mereixen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Si no hi ha cap altra intervenció i si no hi ha, doncs, objeccions, proposo l'aprovació per assentiment del Projecte de llei?

D'acord?

Doncs, queda aprovat.

Punt següent.

8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 44/2004, del 30 de setembre.

El Sr. Jordi Mas Torres nomenat ponent per part de la Comissió n'exposa l'informe.

Teniu la paraula Sr. Jordi Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de les reunions mantingudes el 9 i 15 de juny, el 29 de juliol, i el 16, 22, 23 i 27 de setembre del 2004, el Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis i de les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat 7 esmenes: 2 per part del Grup Lliberal i 5 per part meva, integrant del Grup Mixt i representant del Centre Demòcrata Andorrà. De les 7 esmenes presentades, 3 esmenes s'han aprovat per majoria, 2 esmenes s'han transaccionat per majoria, i 2 esmenes no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'Informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Bé, jo, Sr. síndic si m'ho permet faria una intervenció al final de les 4 lleis que englobaria, pràcticament, la totalitat dels 4 projectes de llei que fan referència a l'ISI, si és que no hi ha cap inconvenient.

El Sr. síndic general:

Jo, el que us proposaria, potser, es de fer un sol debat per les 4 lleis que afecten l'impost indirecte, de fer el debat ara en aquest punt, procedir a la votació d'aquest punt, i després passaríem a cada un dels altres punts on es donaria lectura de l'Informe, i acte seguit es passaria a la votació.

Si esteu d'acord amb aquest procediment?

Tothom hi està d'acord?

Doncs, ho faríem així. Faríem el debat ara en aquest primer punt.

Sr. Jordi Mas, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Mol bé, gràcies Sr. síndic.

És, doncs, en aquesta sessió d'avui que analitzem els informes de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, sobre les propostes de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis i els diferents projectes de llei que desenvolupen els impostos indirectes sobre les prestació de serveis professionals i empresarials, el de l'impost indirecte sobre la producció interna i el de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

El nostre projecte en política fiscal, el que considerem que hauria de desenvolupar-se al nostre país, es fonamenta en una aplicació en tres fases determinades:

La primera, en aquesta legislatura, era el desenvolupament de la Llei de l'ISI a tots els sectors de la nostra economia, de forma gradual i en funció de la seva implementació particular, a més de

desenvolupar els impostos especials a fi d'optimitzar-ne el tractament.

La segona, per la propera legislatura, és la substitució dels anomenats ISI, IMI i drets de Duana per un IVA generalitzat.

La tercera, la que podia ser, també, en qualsevol legislatura, fins i tot en aquesta, dèiem que un sistema fiscal basat en una imposició indirecta no exclou, per definició, la inclusió d'alguna figura de tipus directe, pensant en aquells casos on una figura d'aquest tipus sigui un element imprescindible de cara a una correcta vertebració del sector econòmic en qüestió.

Dèiem també que, a més llarg termini la modernització econòmica que comportarien les noves relacions amb la Unió Europea farien que, com a conseqüència, haguéssim de prendre mesures en l'àmbit fiscal.

He volgut dir això a mena de recordatori, i fixar la nostra proposta que, de fet, ja va quedar palesa en el programa de Govern que vaig tenir l'honor de defensar en aquesta mateixa Sala a l'inici de la legislatura, i més recentment en el debat celebrat en el punt de l'ordre del dia que feia referència el mes de juny passat a les esmenes a la totalitat a aquests projectes de llei, presentades pel Grup Socialdemòcrata.

A aquests projectes de llei, el nostre grup parlamentari no va presentar cap esmena a la totalitat, perquè s'adiuen a la filosofia del desplegament de l'impost general indirecte que nosaltres proposàvem, però sí que vam proposar, en global, unes 140 esmenes, més o menys, a l'articulat com a conseqüència de les modificacions que vam detectar de l'estudi dels mateixos.

Tot i haver presentat 140 esmenes, hauríem necessitat més temps per fer una anàlisi exhaustiva dels projectes, estic segur que hauríem presentat moltes més esmenes. Dic això, perquè ens hem trobat amb uns projectes que estaven tan ben copiats, segur que venien de la legislació espanyola o catalana, que ni tant sols els havien adaptat al nostre país, trobant unes incongruències tan flagrants que no podíem entendre que haguessin estat presentats pel Govern d'Andorra.

Amb un esperit de cooperació i treball, des del nostre grup, hem intentat aportar a través de les esmenes, aquelles correccions que ens semblaven pertinents amb la finalitat de millorar el text, i adaptar-lo a la nostra realitat.

Llàstima que no hagin estat recollides en la seva totalitat, perquè eren esmenes que milloraven sensiblement els projectes presentats.

El fet que nosaltres optem per un sistema d'imposició indirecta en un primer temps, és perquè entenem que s'ha d'anar cap a un IVA generalitzat, per substituir l'ISI, l'IMI i els drets de Duana, tal com he dit anteriorment.

Entenem, també, que el Govern hauria d'haver treballat en aquest sentit i tenir enllestit el que nosaltres pensem que hauria de ser el futur de la fiscalitat indirecta per la propera legislatura. Però, evidentment, aquesta és la nostra proposta des de l'inici, i no és pas la del Partit Liberal, jo no tinc pas constància que, des del Ministeri de Finances es treballi cap aquesta direcció.

Un element que hem denunciat altres vegades en aquesta Sala, és l'efecte que pot provocar l'aplicació de mesures impositives sense tenir una planificació prèvia per aplicar-les progressivament, en funció de la capacitat dels sectors econòmics concernits d'absorbir els costos sense posar en perill la seva economia.

En efecte, estem en un moment en què l'economia del nostre país no passa pels millors moments i, en canvi, entraran en aplicació noves mesures impositives, com la Llei de finances comunals, que aquest any ja ha entrat en vigor i que ja n'havíem parlat anteriorment, i les lleis que avui debatrem, que entraran en vigor el 2006 si estan aprovades; i entraran al 2006, gràcies a una esmena del nostre grup, que va presentar per poder agafar més marge.

M'agradaria, realment, conèixer la incidència que l'aplicació d'aquestes lleis tindrà en l'IPC, quan entrin en vigor. No sé si el Govern ho sap?

De totes maneres, demano una vegada més, que tots els projectes de llei, i més concretament els tributaris, tinguin elaborats amb anterioritat tots els estudis destinats a determinar els efectes tant positius com negatius que tindrà la seva aplicació, i això des de l'Administració i, també, des dels sectors implicats per valorar millor la forma de la seva aplicació.

En aquest exposat molt breu he volgut deixar constància, perquè el debat ja es va fer en el seu dia, de la nostra forma de plantejar el desplegament legislatiu en matèria de fiscalitat. Ara bé, confiem plenament en què durant la propera legislatura es pugui caminar cap a una figura de tributació indirecta com és l'IVA.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

La intervenció serà, doncs, conjunta per als quatre punts que segueixen, a saber : examen i aprovació de la Llei de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis; la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals; la Llei de l'impost indirecte sobre la producció interna; La Llei de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, va presentar en el seu dia, una esmena a la totalitat a cadascun dels textos; esmenes que van ser debatudes i rebutjades en el decurs de la sessió del dia 23 d'octubre de l'any passat, ara fa, més o menys, un any !

Em remeto, doncs, al que vam exposar en aquell debat i que no repetiré en el d'avui, el Diari de sessions d'aquella sessió recull *in extenso* les crítiques que plantejàvem.

Sí, però, em permetré recordar quina és la filosofia que guia la nostra concepció del sistema fiscal, que hauria de tenir Andorra, que troba la seva raó de ser en el propi text constitucional, article 37 que cito: "Totes les persones físiques i jurídiques contribuiran a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica, mitjançant un sistema fiscal just, establert per la llei i fonamentat en els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals".

El desplegament fiscal que s'està duent a terme des de les files lliberals, no té en compte, al nostre entendre, ni el principi de distribució equitativa, ni el de generalitat, ni el de justícia que la Carta Magna exigeix.

Poc interessa saber quines són les raons que porten a no voler fer front al problema del finançament de l'Estat des d'un enfocament global, generalitzat, la realitat és que, en no fer-ho, per una banda es vulnera el mandat constitucional i, alhora, es corre el risc d'incidir sobre el teixit econòmic i productiu de manera negativa i massa arriscada sense que, per altra banda, es tingui la certesa de poder arribar als resultats esperats, cosa que, recordem-ho, ja ha ocorregut en més d'una ocasió durant els darrers anys: cada cop que el Govern lliberal ha presentat un text que era la panacea: residències passives -per exemple-, taxes judicials, per citar-ne dos exemples.

Els socialdemòcrates no estem en contra de la implantació de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

Ho hem dit en més d'una ocasió.

Ho hem dit i ho repetim.

Els socialdemòcrates estem en contra de la manca de rigor a l'hora de fer-ho.

Estem en contra d'un sistema que s'està posant en funcionament a base de pegots i pedaços, que no tenen en compte el desplegament global d'una ordenació tributària general, justa i equitativa que, considerem, és l'única solució, no tan sols per fer front a les despeses actuals de l'Estat, sinó que és l'única capaç d'estar en condicions de donar una resposta positiva als reptes econòmics que pugui plantejar el futur, tenint sempre clar, això sí, que el sistema fiscal no és, no ha de ser mai, una fi en si mateix, és tan sols un instrument que permet assolir una determinada finalitat, a saber: dotar el sector públic dels recursos indispensables per poder dur correctament a terme les polítiques educatives, sanitàries, socials, d'infraestructures que la societat li demana.

El sistema fiscal andorrà, al nostre entendre, ha de ser senzill, ha d'evitar imposar grans costos de gestió tant a l'Administració pública com als mateixos contribuents, als particulars i als empresaris, i ha de ser equitatiu, és a dir, que la càrrega fiscal ha de ser distribuïda d'una forma justa, gravant manifestacions diverses de capacitat econòmica, així mateix, no ha d'oblidar ni menystenir, sinó que ha d'atendre als requeriments reiterats de la comunitat internacional, en concret la de la Unió Europea i de l'OCDE. Andorra no pot romandre al marge de les regles de joc que, des d'aquestes institucions internacionals es volen establir.

Això no vol dir que siguin aquestes institucions les que determinin el sistema fiscal andorrà, perquè cada Estat és sobirà d'establir el sistema que els seus ciutadans creguin oportú, però lògicament sempre que es respectin unes regles de joc que avui en dia exigeixen una certa cooperació internacional. Per tant, creiem que el sistema fiscal andorrà ha de configurar-se respectant les exigències internacionals, però introduint una pressió fiscal moderada d'acord amb la singularitat de la situació andorrana.

A l'entendre dels socialdemòcrates:

Primer. El sistema fiscal andorrà ha de comptar amb les figures tributàries que constitueixen el pilar dels sistemes impositius arreu del món, sustentant-se en dos eixos: la imposició sobre la renda i els beneficis o imposició directa, i la imposició general i l'especial sobre el consum, és a dir la imposició indirecta.

Segon. El procés de reforma fiscal s'ha d'adaptar a les possibilitats de les empreses, de l'economia i de l'Administració andorranes, per tant les reformes que cal endegar s'han de fer de manera gradual, és cert, però tenint en compte que la reforma és

profunda, i és, doncs, imprescindible que sigui planificada, que sigui gradual, que sigui progressiva, i que tingui sempre en compte la globalitat, -i repeteixo-, la globalitat del sistema.

Tercer. El procés de reforma del sistema ha d'avançar de manera simultània tant en el camp de la imposició directa com indirecta. Només d'aquesta manera s'aconsegueix un sistema fiscal estable, no sotmès a fortes variacions degudes a factors exògens, com l'experiència recent demostra. Únicament citaré el cas de les entrades del tabac.

Quart. Tan sols iniciant el procés de manera ràpida, tot i que ja anem tard, sense esperar que el dèficit públic real atenyi proporcions desmesurades podrem disposar de tipus impositius reduïts, que és el que defensem.

Les Lleis sobre les que ens hem de pronunciar avui, si bé tradueixen una aproximació diferent a la de la primera que va presentar-se a aprovació del Consell General, em refereixo a l'aplicació de l'ISI als serveis bancaris i financers i a la seva fórmula màgica per a la determinació de la quota de liquidació, si bé, fins i tot, podríem estar d'acord sobre la implantació d'un sistema que utilitzés en part l'estimació objectiva, en particular per a les petites activitats econòmiques, cosa que no es dona així en els textos presentats, el primer i més gran greuge que els farem, és que no s'inscriuen en el marc d'una planificació fiscal global justa i equitativa en els termes que he exposat anteriorment.

No els donarem, doncs, suport. No ve de nou.

Tot i així, permetin-me tres reflexions.

La primera fa referència a la problemàtica de l'estimació objectiva, sistema contra el qual no ens pronunciem, -que quedi clar-, però que *a priori* considerem perillós adoptar en exclusiva, com, podríem dir, és el cas en les lleis que ens ocupen.

Les empreses es poden veure beneficiades o perjudicades pels impostos, segons que l'import del seu valor afegit multiplicat pel tipus impositiu superi o sigui inferior, respectivament a la quota de liquidació resultant de l'estimació objectiva.

L'impost pot representar, doncs, més ingressos. En aquest cas no passarà re, no hi haurà queixes, però pot representar, també, més despeses, i aquí es genera un primer sentiment d'injustícia davant del sistema (cosa que, al nostre entendre, fóra bo intentar evitar).

En teoria, l'impost no hauria de significar ni una cosa ni l'altra.

Si tot el sistema de tributació indirecta es basa en l'estimació objectiva de les quotes, i l'estimació directa només s'aplica de manera subsidiària, com és

el cas, és segur que el sistema fiscal provocarà distorsions en el funcionament de les empreses. Al nostre entendre això no és bo.

Per altra banda, l'estimació objectiva presenta el problema de no detectar l'evolució real de l'economia fins després de passar bastant de temps; així doncs, el volum de les vendes pot baixar, de manera que cau el valor afegit per l'activitat econòmica i, en canvi, això no es recull en el valor de la quota resultant d'aplicar els mòduls. L'empresa observa com l'impost continua sent el mateix, tot i que l'evolució del negoci és dolenta.

La segona reflexió, serà molt més breu, i ja va ser esmentada en el debat de totalitat, fa referència al cas peculiar d'estimació objectiva que es dona quant a l'impost sobre les activitats comercials. La configuració de l'impost no és neutral en aplicar-se la mateixa quota ja sigui l'adquirent un majorista o un minorista. No m'estendré més, vam exposar ja això en el debat de totalitat.

Quant a la tercera reflexió, em limitaré, de forma no exhaustiva, a dos comentaris que mostren una manera de fer que no compartim, i que il·lustra, en el moment d'elaborar les lleis, una manca de rigor que ja hem denunciat en més d'una ocasió.

1. Sense especificar-ho de manera concreta, la disposició addicional primera de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals modifica l'article 15 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança, i l'article 14 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i serveis financers, l'una i l'altra aprovades el 14 de maig del 2002.

Si el que es pretenia és que passessin desapercubudes, no és el cas; tenim per costum llegir íntegrament els textos que es presenten a ratificació.

El que és més greu, al nostre entendre, és que el Govern, un cop més, no tingui en compte els acords del Consell General, en el moment d'exercir la seva iniciativa legislativa.

En aquest cas, no ha tingut en compte l'acord adoptat per assentiment el dia 18 d'abril del 2002, i que fa referència als *critèris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei*.

Dit acord és publicat al Butlletí del Consell General número 32/2002, i prohibeix explícitament tal manera de procedir, explicitant, a més quina és la forma adequada (la llei de modificació).

Sr. síndic, senyors de la majoria lliberal, encara que estiguin d'acord amb el contingut del text que avui se sotmetrà a votació, ho veig difícil el fet d'acceptar-lo. La forma en què ha estat presentat no respecta el

que vostès també van votar, ara fa dos anys, per donar més coherència i més seguretat jurídica al conjunt del nostre ordenament.

També és cert que si l'adopten, no serà el primer cop que podrem constatar tal contradicció venint de les files lliberals !

2.- Vist el redactat que remet expressament a un desplegament reglamentari (cosa que les lleis no tenen perquè fer, vist que aquesta és precisament una potestat governamental, com no tenen perquè carregar el text amb articles que precisen que el Govern pot presentar una llei particular, el Govern sempre pot fer-ho, forma part de la seva iniciativa legislativa), deia, doncs, que vist el redactat d'alguns articles caldrà estar atent en el moment del desplegament reglamentari: la manca de claredat pot induir a confusió i, doncs, generar un possible conflicte de competències entre el Consell General i el Govern, tan sols citaré a títol d'exemple i de manera no exhaustiva, els articles: 15, 20 i 21, de la Llei de l'impost indirecte sobre producció interna; els 14, 15 i 19 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, i els 4 i 14 de la Llei de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

Així mateix, si els corresponents reglaments no hi posen remei, l'article 23, per exemple, de la Llei de l'impost indirecte sobre producció interna, l'article 22 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, deixen la porta oberta a l'arbitrarietat en el control de l'impost.

Podríem continuar llistant els articles amb els que no hi estem d'acord, quan es pretén, per exemple, mitjançant una llei fiscal regular situacions que re tenen a veure amb el que regula la Llei i que, al nostre entendre, no suporten un possible recurs d'empara. Per donar-ne un exemple citaré l'article 8 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

Gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

Passem tot seguit a la intervenció del Grup Lliberal.

Sr. Marc Pintat teniu la paraula.

El Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

En nom del Grup Parlamentari Lliberal procediré, també, a defensar en una sola intervenció els 4 projectes de llei sobre els impostos indirectes sotmesos avui a aprovació.

Després d'un treball exhaustiu en la Comissió Legislativa, avui es podran aprovar els textos dels diferents impostos indirectes, amb la inclusió de nombrosos canvis gràcies a les esmenes presentades pels consellers representants del Centre Demòcrata Andorrà, del Grup Mixt. En aquest sentit, els vull agrair, com a president de la Comissió, les seves aportacions i el seu tarannà conciliador i constructiu. Val a dir, també, que el treball en el conjunt de la Comissió ha estat sempre positiu.

Dels canvis efectuats en el si de la Comissió, en surten uns textos millorats, que incorporen les reflexions dels altres grups, i voldria destacar, en aquest sentit, que hem ampliat el termini d'entrada en vigor dels impostos indirectes, amb la voluntat de preparar millor tota l'economia a aquests canvis. El conjunt dels impostos indirectes entrarien en vigor el dia 1 de gener del 2006. Tots els membres de la Comissió Legislativa vam valorar positivament la proposta inicial del Grup Mixt que es va transaccionar per la data que he esmentat.

Durant el procés de treball de les esmenes, també voldria destacar que es va acceptar la proposta del Grup Mixt de permetre a les professions liberals de poder presentar la declaració tributària, no només seguint el seu mòdul, però també per determinació directa, és a dir, per comptabilitats.

A banda d'aquestes aportacions, voldria destacar que s'han pogut corregir un cert nombre de punts que convenia millorar.

Per tant, els textos que surten de la Comissió i als quals el nostre grup donarà suport, són unes lleis impositives que responen a les necessitats del país quant a la recaptació, i són molt raonables en el seu plantejament.

Nosaltres defensem un model amb tipus baixos, de gestió fàcil, i amb unes bases àmplies de recaptació. I això ho aconseguim amb els projectes que es debaten avui.

Sabem que ens calen recursos per seguir equipant el país, i per seguir oferint els serveis públics que ens calen. Però això no vol dir que no hi veiem cap risc, sí que ens preocupen els efectes que pot tenir aquesta generalització a la nostra economia i a les llars.

Sí que ens preocupa que els sectors productius puguin perdre competitivitat de preus, però també és cert, com deia el cap de Govern la setmana passada, que hem contribuït a reactivar l'economia en aquests anys de majoria liberal i hem millorat el benestar. Per tant, perquè ens preocupa l'estat de la nostra economia hem presentat uns textos que tenen en compte la petita i mitjana empresa, així com les noves empreses que es creïn. En aquest sentit,

recordo que hem previst unes disposicions específiques, per exemple, per als hotels familiars i per a les noves empreses.

També, ens preocupa l'efecte sobre els ciutadans i les llars, perquè hi pot haver un increment dels preus dels béns i serveis. El Govern va calcular, segons la documentació adjunta, aquest increment dels preus sobre la cistella de la compra amb un 2% com a màxim pel primer any d'aplicació, però en el model hem tingut en compte que un cert nombre de serveis i béns no fossin incrementats, com és el cas de la salut, l'alimentació, l'educació o els lloguers dels habitatges.

Per resumir, l'ISI que avui aprovarem respecta els principis bàsics que ha de tenir un sistema tributari, i em remeto a les paraules de l'economista Xavier Sáez, bon coneixedor de la nostra economia i cito: "... es pot concloure que el disseny establert per a les diferents figures que integren el sistema de tributació indirecta que es pretén introduir al Principat, ISI, IPI i recàrrec d'equivalència, resulta el més operatiu i eficient que es pot aconseguir, en funció de la informació actualment disponible i dels condicionants que imposa el marc socioeconòmic i legal del país. Per altra banda, el model impositiu definit respecta en la major mesura possible el criteri d'introduir el mínim de distorsions en l'activitat econòmica, així com els principis fonamentals de generalitat, proporcionalitat, economicitat, simplicitat i adequació." Fi de citació.

Un cop estiguin en funcionament aquests tributs, caldrà procedir a la refosa d'aquests textos, per convertir-se en un IGI, Impost General Indirecte, que agrupi totes les figures indirectes. Però en un primer moment calia fer el desplegament que hem fet per seguretat i transitorietat.

El nostre grup donarà suport a aquestes lleis, i demanem ja des d'ara al Govern d'esforçar-se per fer fàcil la gestió de cara als obligats tributaris, i d'anticipar, si cal, problemes d'aplicació durant aquest any de temps que tindrà.

I voldria acabar, Sr. síndic, renovant les paraules que hem dit en aquesta Sala diverses vegades respecte a aquestes lleis. Fem un desplegament tributari de forma progressiva, seriosa i justa, i l'únic que se cerca amb això no és fer cap revolució del sistema fiscal, ni fer cap constitució econòmica. En tot cas, el que es busca és governar, el que es busca és finançar projectes, i el que es busca és, evidentment, tirar el país endavant.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres quan vam entrar aquests textos dels impostos indirectes, els 4 textos, que també anaven acompanyats amb la modificació, més tard, de l'impost sobre els bancs i les entitats financeres, sortíem, doncs, a principis dels anys 90 amb un finançament de l'Estat que estava bàsicament finançat per l'IMI, pels aranzels duaners.

És a dir, que ens trobàvem de certa manera amb una paradoxa en què som un país de serveis, i l'únic que estava tributant en aquells moments eren els béns que estàvem important al nostre territori.

Per tant, nosaltres volem arribar a tenir uns pressupostos els més equilibrats possibles. Durant aquests 10 anys hem multiplicat per 2 el pressupost, i el que volem fer és arribar a una generalització d'un impost indirecte, de tal forma que es gravin tots els sectors econòmics de la mateixa manera, i que tots els béns i serveis del país estiguin tributats de la mateixa manera.

És clar que aquí surten alguns problemes d'aplicació pel que ens diuen els consellers que estan a l'oposició, perquè és veritat que estem en un moment transitori, com també deia el portaveu del Grup Parlamentari Liberal. I estem en un període de transició perquè ja dèiem des del principi que havíem d'arribar a un IVA, a un IVA que nosaltres en dèiem Impost General Indirecte, i això, Sr. Mas, ja ho dèiem en l'exposició de motius de l'any 2000, que ja dèiem que una vegada acabat el desenvolupament d'aquesta figura a tots els sectors, cal arribar a una refosa de tots els impostos indirectes per arribar a aquesta figura general, on s'incloués l'IMI, l'IPI i totes les activitats. Per tant, aquesta és la mateixa voluntat, i amb això veig que hi ha molta coincidència amb el que el Sr. Mas ens deia, i amb el nostre projecte fiscal a més llarg termini.

És clar, també parlàvem d'altres figures tributàries. És a dir, no ens paràvem aquí, i quan se'ns diu que l'article 37 de la Constitució, que... a veure, en contra no hi anem pas de l'article 37 de la Constitució, i així també ens ho deia la sentència del Tribunal Constitucional, que ens deia clarament que l'opció de la imposició indirecta no contradiu l'article 37 de la Constitució, i citava una part de l'informe del Ministeri Fiscal en aquell recurs que es va fer sobre les lleis del mòdul bancari.

A banda d'això, he de dir que hem estat prou coherents en el nostre plantejament de la imposició indirecta. S'ha fet molta feina, i també vam lamentar, l'any passat, els errors que encara subsistien als impostos, i per això voldria agrair les esmenes que el Grup Mixt, el Sr. Mas, va fer en aquests textos, perquè els poguéssim millorar i que en Comissió es pogués treballar de tal forma que tots aquells errors que nosaltres ja vam veure i que també es van veure des del banc de l'oposició, doncs, que es poguessin anar corregint.

Per tant, jo crec que tal com també ens deia ara el Sr. Pintat, estem en un sistema fiscal inicial, i que aquest sistema que estem desenvolupant, per nosaltres, és el millor sistema que es podia permetre el nostre país en aquests moments.

Per tornar al que ens deia el Sr. Mas, i les crítiques, crec que constructives que ens ha fet, quan deia que havíem copiat els textos, de fet, no es tracta de legislació espanyola o catalana, encara menys, sinó de la sisena directiva europea, perquè nosaltres no hem dit i no hem amagat mai que el text que estàvem fent anava cap a la via de l'IVA europeu, que està a la sisena directiva europea, i per tant, en aquest cas, sí que hi ha moltes similituds i moltes coses que estan justament en la nostra economia molt més específiques, i amb això, doncs, citaria els mòduls. I el Sr. Dallerès ens comentava que els mòduls, doncs, poden ser una font d'injustícia. Això ho hem dit força vegades, que quan estem parlant de mitges d'un sector, doncs, pot haver-hi injustícies en els dos extrems, els que realment fan molta més activitat i els que fan molta menys activitat. Però per això, a dins dels textos d'aquestes lleis, i fins i tot, es va ampliar en altres sectors per iniciativa del Sr. Mas, hi ha la possibilitat que hi hagi una determinació directa de la quota, i per tant, totes aquelles activitats que es puguin veure perjudicades per una determinació per mòduls, poden anar sempre per la determinació directa.

També reconec que la determinació directa és... és a dir, està molt menys desenvolupada en aquests textos que la determinació per mòduls. Perquè en aquests moments, amb la manca d'informació que tenim sobre els sectors, és molt difícil de poder anar a tothom per determinació directa, és a dir per comptabilitats. Però crec que en els propers anys serà el repte de tots plegats d'anar a què les nostres empreses tinguin unes comptabilitats més clares i més ben fetes, i que per tant, a curt, mig o llarg termini, la majoria de les empreses puguin anar per comptabilitats.

Quan ens comentava, també, el Sr. Mas que no havíem comentat la incidència sobre l'IPC, vam adjuntar en els informes previs que vam adjuntar en

els projectes de llei, i en aquí, doncs, una mica dir al Sr. Dallerès que lamentem que potser aquella disposició no estigui redactada com calia, però en canvi sí que vam adjuntar moltíssima documentació perquè es poguessin prendre en consideració, i això també era una recomanació d'aquesta Cambra, i crec que aquesta sí que l'hem complerta i crec que força bé amb tota la documentació que es va adjuntar. I en aquesta documentació, a la pàgina 39, hi havia la repercussió que podien tenir els impostos dins de l'índex de preus al consum.

És veritat que nosaltres ho vam calcular en dues fases, perquè nosaltres quan vam entrar els textos, ho vam entrar amb 6 mesos de decalatge per les activitats comercials, i per tant, considerem que si en aquell moment era de 1,9%, doncs, seria de l'ordre del 2 o 2,2% l'impacte sobre els preus.

Però de l'impacte sobre els preus, aquí, també veure que la cistella de la compra que tenim com a estructura aquí en el país per calcular l'IPC, i fet amb les enquestes que fem a les famílies, doncs, veiem que el 50% de la cistella no es veurà incrementada, perquè inclouria l'alimentació, l'habitatge, la salut, els espectacles i la cultura, l'ensenyament, i tots aquests conceptes o aquests epígrafs de la cistella de la compra, aquests no estan augmentats amb aquests impostos. En canvi, hi hauria altres partides d'aquesta cistella com la roba, per exemple, com el transport, com la restauració, aquests sí que estarien gravats, i per tant, en aquesta part seria la part que podria afectar a les famílies. Però crec que, almenys, les parts bàsiques de la situació d'una família no estarien perjudicades de forma, crec, important perquè tots aquests altres conceptes estarien exempts de l'increment de preus per part dels impostos.

D'altra banda, lamentar també, que, a veure, com deia el Sr. Dallerès potser també és per manca de rigor que no els hem pogut aprovar aquests impostos. Quan vostè sembla que estigui també d'acord sobre el principi. Però bé, ens continuarem esforçant perquè cada vegada, el que anem entrant en aquesta Cambra sigui amb més de rigor i amb menys dificultats perquè puguin ser aprovades després.

I després, quant als comentaris del Sr. Dallerès, i sobretot el que potser m'ha preocupat més, és sobre aquesta possible confusió o conflicte de competències que pot sorgir en l'aplicació dels reglaments. És a dir, en el desenvolupament reglamentari.

Bé, nosaltres, quan vam estar revisant els textos vam fer unes avaluacions sobre la constitucionalitat dels diferents impostos, i se'ns va comentar que no hi havia riscos constitucionals, i fins i tot, em sembla que vostès fa uns anys ens van, també, donar una

mica la raó en aquest sentit, dient que no els trobaven inconstitucionals. Ara bé, també estarem molt atents en el moment de desenvolupar aquests reglaments. Valorar si quan estem desenvolupant aquests reglaments hi pot haver algun conflicte, doncs, el que faríem seria presentar a aquesta Cambra els aclariments d'aquestes lleis o, fins i tot, els desplegaments que caldria per llei, d'aquestes lleis si fos necessari que fos per via de llei.

I fins aquí em sembla que és tot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. A veure Sra. ministra de Finances, jo representava al meu grup dins de la Comissió, i per tant, defensava el que entre tots havíem arribat a treballar. No és una feina a títol personal, i per tant vull que quedi constància que és entre tots que hi hem arribat a treballar.

Dos conceptes que vostè ha comentat, el tema de l'IPC. Efectivament, vostè ens ho va enviar, però el càlcul de l'IPC que teníem en aquell moment no correspon ni en la forma ni en el dia d'avui. Per tant, és el que jo demanava en aquest sentit, és l'actual o el futur, millor dit, quan entraran en aplicació aquestes lleis, però aquest anava lligat, també, amb la resta d'informació que podia representar la repercussió d'aplicació tant als sectors econòmics concernits com a l'Administració en general, què els hi aportava i què representava com o costos per poder planificar adequadament una aplicació progressiva dels impostos. A això em refereixo, a aquests i a tots els altres.

Penso que aquest hauria de ser un principi bàsic que des d'aquesta Cambra i des del Govern s'hauria de tenir almenys, com a màxima, per poder realment aportar polítiques, ja no dic traumàtiques sinó que poden ser traumàtiques en la seva aplicació segons la forma que puguem posar.

Efectivament, nosaltres, el nostre plantejament de política fiscal va en aquesta línia. Ja ho he dit en el meu exposat i ja ho he dit altres vegades. La filosofia del desplegament dels impostos indirectes correspon, és aquesta, però molt bé en una primera fase. I jo penso que el que vostè ha dit del 2000, ja havíem parlat de l'IVA, aquesta feina ja l'hauríem de tenir,

perquè penso que és la línia que estan agafant els altres països del nostre entorn, o almenys els més propers, de poder arribar a una pressió fiscal de caire directe que sigui adaptada a les necessitats, als sectors i a les persones concernides, i una política de caire indirecte que vagi cap a aquest IVA generalitzat que, almenys, d'aquesta manera, es pot anar repercutint d'un sector a un altre, i l'efecte és finalment molt més adaptat al que es pugui arribar a entendre.

Amb una contesta que ha fet el president del Grup Parlamentari Lliberal, bé, jo volia incidir en una cosa: nosaltres hem treballat, i no és que vulgui menysprear les felicitacions que hem rebut, sinó que nosaltres hem intentat aportar la nostra visió en un sistema fiscal que nosaltres entenem just, no de la mateixa manera ho haguéssim fet nosaltres com ho ha fet el Govern lliberal; però bé, com que la nostra màxima de la filosofia fiscal és la mateixa, no vull entrar a polemitzar sobre si la majoria lliberal ha comportat una estabilitat econòmica aquests darrers anys, perquè hi hauria molta cosa a dir d'una part i d'altra. Per tant, no és el moment, em penso, per poder polemitzar sobre aquest aspecte. Únicament ressaltar que la nostra aportació ha estat feta amb el millor criteri que nosaltres hem sabut, i els medis que nosaltres hem disposat, que tampoc són gaires, per poder arribar a treballar en uns projectes d'aquesta índole.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré pel final, és a dir pel punt final al que ha fet menció el membre de la Comissió de Finances que ha intervingut per part del Grup Lliberal, repetint pràcticament el que ha dit el Sr. Mas. És cert que hem tingut uns anys de bonança. Tinc els meus dubtes, i se m'hauria de demostrar de forma molt clara, que és gràcies a l'estabilitat política d'Andorra.

És essencialment gràcies a factors que no dirigim des d'aquesta Cambra.

Dit això, referent a les intervencions de la Sra. ministra, no he dit mai que els impostos indirectes siguin inconstitucionals. El que he dit és que el fet de basar tota la imposició de l'Estat única i exclusivament sobre l'impost indirecte, tinc dubtes si això, realment, recull el mandat constitucional que

diu, i ho diu de forma molt clara i ho tornaré a llegir: "que totes les persones físiques i jurídiques contribuiran a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica".

Això és un element que el sistema indirecte total i únic, difícilment té en compte aquest mandat.

Segon. Els mòduls creen una injustícia. Quan he plantejat allò dels mòduls, ha sigut essencialment una reflexió, i ja he dit d'entrada que nosaltres no estem contra els mòduls, i sap pertinentment que li he dit més d'una vegada que, fins i tot, considerem que per a Andorra és una bona fórmula, i en aquest sentit, aquestes lleis són millors que, -és una cosa que ja he dit anteriorment també-, la primera llei que es va presentar en aquesta Cambra desenvolupant l'impost indirecte.

El problema radica quan únicament s'utilitza, -i és el cas- el que pretenen portar aquestes lleis tot i que hi ha la porta oberta a què no sigui així, a una aplicació de mòduls. I era la reflexió dient "Escolteu, això pot ser que tots plegats ho hem de mirar una mica, perquè això pot portar un distorsionament dins de la pròpia economia". I era una reflexió, però, a priori, ja ho he dit en la meua intervenció i en més d'una ocasió, que no hi estem en contra. El que passa és que entenem que no s'hauria d'aplicar per totes les empreses i hauria de ser, més aviat, en funció del volum de les empreses que s'hauria de plantejar.

Què pot provocar injustícies? Ho sabem tots. El que he desenvolupat, és cert que la recaptació d'impostos pot ser beneficiosa en uns certs moments, per algunes empreses pot ser un problema de creació de dèficit.

Referent a les repercussions sobre l'IPC, jo no n'havia parlat. Era el Sr. Mas que n'havia parlat. Tot i així, justament, per exemple una cosa que no consta dins de l'informe són aquestes possibles variacions que pot provocar únicament l'aplicació del sistema de mòduls. I això no està recollit.

Referent a l'últim punt, al punt del desplegament reglamentari i del conflicte de competències, és un tema. Nosaltres no hem votat les lleis no únicament per aquest tema ja ho he dit, és perquè trobem a faltar i ho demanem des del moment que es va començar a desenvolupar l'ISI, i únicament l'ISI, trobem a faltar un plantejament global, i és essencialment per això que no donem suport a les lleis.

El tema del conflicte de competències que jo espero que s'evitarà, ve donat, essencialment, per una falta de rigor al moment de redactar alguns articles, on hi ha mots que no estan definits, que van més enllà del que diu la llei. Si no es té en compte aquest element, tindrem un conflicte de competències.

Demano, i celebro la proposta que ha fet la Sra. ministra que hi hagi una fluïdesa d'informació, en aquest cas, amb el Consell. Dependrà de com es faci. Res més.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

No?

Pel Govern?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Quant a la refosa que ens parla el Sr. Mas, doncs, en som conscients, i lamentem que no haguem pogut fer més feina de la que hem fet tirant endavant aquests textos. Però sí que hi hem començat a pensar, perquè la meua intenció, o almenys el que he encomanat a les persones que hi treballen, és que el reglament d'aplicació d'aquests textos sigui un reglament únic. Per tant, al fer un reglament únic ja serà un text que regularà tots els textos, i per tant, ja estarem en la idea d'una refosa. Jo espero que això pugui ajudar a avançar prou feina com perquè hi hagi aquesta refosa al més aviat possible.

Però de tota manera, abans de fer la refosa, crec que és bo que els impostos entrin en funcionament, que en veiem les dificultats d'aplicació, perquè segur que el dia que entrin en vigor ja n'hauré trobat algunes de caire totalment operatiu, i per això, crec, que amb aquest any que tenim, doncs, tindrem temps de pensar-hi, de modificar, si escau, i com deia ara el Sr. Dallerès, també, de poder regular per llei, si escau, el complement d'aquestes lleis quan haguem de fer un desplegament reglamentari.

I per acabar, també voldria tornar a comentar el sistema de mòduls. A veure, em sembla que estem prou d'acord amb el sistema de mòduls que és el millor sistema que podem tirar endavant ara. I també és veritat el que vostè proposa, que és el que fan altres països com Suïssa, Espanya i Islàndia, que són les empreses petites les que van per mòduls i les grans que van per comptabilitats obligatòriament. Ens agradaria poder-hi arribar. En això hi estem d'acord.

Però, en un primer moment, en què les comptabilitats no estan prou afinades com perquè es pugui anar només per comptabilitat, ja que ens semblava un sistema un pèl massa arriscat. A més a més, la coexistència d'un sistema directe de determinació de la quota, és a dir, comptabilitats i mòduls, també pot donar lloc a frau. I això és el que

ha passat a Espanya en què hi ha casos de frau sobre l'IVA molt greus, en casos d'empreses petites que anaven per mòduls en el sector de la construcció, per exemple, i empreses molt més grans que tenien com a proveïdors aquestes empreses petites, que eren societats molt més grans, aquelles anaven per comptabilitat i les altres per mòduls. I això pot donar lloc a frau, i per tant, per això hem volgut evitar els possibles fraus en l'impost en un primer moment, i al contrari, donar facilitat, però crec que aquest és l'objectiu de tots plegats, i així hi treballarem durant aquest any... bé, es treballarà des del ministeri per...

(Se sent riure)

per poder arribar a aquests objectius, que em sembla que són comuns per a tots.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Únicament per dir que, justament, això que acaba de plantejar la ministra és exactament el que plantejava jo dins del meu parlament de la meua intervenció, no de forma potser tan explícita, però és exactament el mateix. És a dir, aquest frau hi pot ser actualment amb la llei presentada. Exactament de la mateixa manera. I vist que hi ha empreses que poden optar a un altre sistema, es dona exactament el mateix cas, serà més difícil de controlar-ho si no sabem exactament quines són.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si jo hi ha més intervencions, procedirem, doncs, a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Vots afirmatius: 19, negatius: 7.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista, doncs, del resultat es declara aprovat el Projecte de llei.

Sr. Patrick García si voleu fer una justificació de vot teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Des de Renovació Democràtica votem que no per 3 raons.

Votem que no a aquest model de fiscalitat basat en els pedaços i la injustícia fiscal. Com sempre. Perquè aquest model només grava el petit i mitjà empresari faci o no faci beneficis, el consumidor, sobretot, i l'IPC, també.

I continuem no gravant l'economia especulativa.

Sempre parlem de transitorietat fiscal. Des de Renovació Democràtica volem un sistema fiscal just, per això també votem que no.

Des de Renovació Democràtica volem una aplicació real de l'article 37 de la nostra Constitució. Per això votem també que no.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, passem al punt següent.

9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 46/2004, del 30 de setembre.

El Sr. Jordi Daban Alsina nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposa l'informe.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de les reunions mantingudes el 16, el 23, el 29 de juny, i el 16, el 22, el 23 i el 27 de setembre del 2004, el Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i les seves esmenes presentades a aquests.

Al Projecte de llei s'hi han presentat 76 esmenes: 16 pel part del Grup Liberal, una per part del Grup Socialdemòcrata, i 59 per part dels integrants del Grup Mixt i representants del Centre Demòcrata Andorrà.

De les 76 esmenes presentades: 31 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 14 esmenes s'han aprovat per majoria, 6 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, 3 esmenes s'han transaccionat per majoria, 11 esmenes han estat retirades, i 11 esmenes no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost posterior al tancament de l'informe en qüestió, ha detectat un error que passo a exposar tot

seguit. D'acord amb l'esmena 23 que ha estat aprovada per unanimitat, en l'article 17.4 del Projecte de llei fa menció i cito: "En cas d'inici d'una nova activitat empresarial o professional, excepte pel que fa a les activitats definides a l'apartat j) de l'annex 1, l'obligat tributari es beneficia de les bonificacions següents respecte a la quota de liquidació calculada segons estableix aquest capítol". Fi de citació.

Donat que l'apartat j) de l'annex 1 del Projecte de llei no fa referència als ingressos, caldrà adequar l'anterior menció de manera que en comptes de figurar "l'apartat j) de l'annex 1", hi consti "l'apartat k) de l'annex 1".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs, tal com hem comentat abans, passariem directament a la votació.

Abans us demanaria si tothom està d'acord amb la correcció que el Sr. Daban ha proposat.

Tothom hi està d'acord?

Be, doncs, passem directament a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sra. Olga Benazet Dolza : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Vots afirmatius:19, negatius: 7.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista, doncs del resultat, es declara aprovat el Projecte de llei.

Punt següent.

10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 45/2004, del 30 de setembre.

El Sr. Marc Pintat Forné nomenat ponent per part de la Comissió n'exposa l'informe.

El Sr. Marc Pintat:

Gràcies.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de les reunions mantingudes el 29 de juny, el 29 de juliol, i el 16, el 22, el 23 i el 27 de setembre del 2004 el Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la producció interna i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat 60 esmenes: 12 per part del Grup Lliberal, 1 per part del Grup Socialdemòcrata i 47 per part dels integrants del Grup Mixt i representants del Centre Demòcrata Andorrà.

De les 60 esmenes presentades: 19 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 11 esmenes s'han aprovat per majoria, 9 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, 1 esmena s'ha transaccionat per majoria, 6 esmenes han estat retirades i 14 més no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

He d'afegir, Sr. síndic si em permet, que la Comissió, posteriorment al tancament de l'informe en qüestió ha detectat un error que passo a exposar tot seguit. D'acord amb l'esmena 56 aprovada per majoria i que ha suposat traslladar els coeficients que figuren en la columna "quota element 1" a la columna "quota superfície" en l'annex 3, s'observa que el coeficient que apareix en la columna quota de superfície del mòdul 103 "indústria del tabac" ha de figurar en la columna "quota variable 1". Per tant, l'esmena 56 aprovada per majoria, hauria de passar, doncs, a ésser transaccionada per majoria.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, abans de procedir a la votació demano si s'accepta la correcció que ha proposat el Sr. Marc Pintat?

Molt bé, doncs, passem a la votació tenint en compte aquesta modificació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Vots afirmatiu: 19, vots negatius: 7.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat també es declara aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt número 11.

11. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 44/2004, del 30 de setembre.

El Sr. Josep Dallerès Codina nomenat ponent per part de la Comissió n'exposa l'informe.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de les reunions mantingudes els dies 1, 22 i 29 de juliol, 16, 22 i 27 de setembre de l'any en curs el Projecte de llei de l'impost indirecte sobre les activitats comercials, així com les 36 esmenes que es van presentar al Projecte: 29 van ser presentades pels consellers generals Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell, Joan Monegal Blasi i Josep Ribera Ambatlle adscrits al Grup Mixt; les 7 altres van ser-ho pel Grup Lliberal.

De les 37 esmenes: 14 van ser aprovades per unanimitat, 7 van ser aprovades per majoria, 6 van ser transaccionades per unanimitat, 5 van ser transaccionades per majoria, 3 van ser rebutjades i 1 va ser retirada.

L'informe de la Comissió aprovat per unanimitat va ser publicat en el Butlletí del Consell General

número 44/2004, del 30 de setembre, i conté la Llei que se sotmet avui a votació.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, procedirem directament a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolza : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Vots afirmatius: 19, vots negatius: 7.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat, es declara aprovat el Projecte de llei.

Abans de passar al punt número 12 de l'ordre del dia se suspèn la sessió uns 20 minuts.

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.15h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió amb el punt número 12 de l'ordre del dia.

12. Examen i aprovació, si escau de la Declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 0012/2004 "Vial de la Unió, tram Consell d'Europa/Esteve Albert-Av. Meritxell/Av. Carlemany".

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 40/2004, del 10 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris volen intervenir?

Cap intervenció?

Doncs, si no hi ha objeccions proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta de declaració d'utilitat pública?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent.

13. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de les unions estables de parella.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 40/2004, del 10 de setembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 47/2004, del 4 d'octubre.

Intervé per llegir el criteri el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El criteri és el següent.

1. L'exposició de motius de la Proposició de llei que se sotmet al Consell General es refereix als articles 6 i 13 de la Constitució, que proclamen respectivament la igualtat davant la llei de totes les persones i que ningú no pot ésser discriminat per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social, que els

poders públics han de crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives (article 6 de la Constitució), que la condició civil i les formes de matrimoni han de regular-se per llei i estableix, també, la promoció d'una política de protecció de la família, element bàsic de la societat (article 13 de la Constitució).

La posta en relació directa de les disposicions contingudes en aquells dos articles en l'exposició de motius de la Proposició de llei qualificada proposada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata comporta un important equívoc, perquè aquelles disposicions es refereixen a qüestions substancialment diferents: a) l'article 6 fa referència als principis generals d'igualtat i de manca de discriminació que la Constitució consagra; i b) l'article 13 es refereix, concretament, a la condició civil de les persones i les formes del matrimoni, reconeixent els efectes civils del matrimoni canònic, i a la política de protecció de la família, que es configura com element bàsic de la societat i que els poders públics han de promoure segons la Constitució.

Per la seva especificitat, els principis continguts en l'article 13 de la Constitució -situats dins dels drets fonamentals de la persona continguts en el capítol III del títol II de la Constitució, i referits concretament a les formes de matrimoni i a la família- no contradiuen ni condicionen de cap manera els principis d'igualtat i de manca de discriminació que l'article 6 de la mateixa Norma Fonamental consagra en el capítol I -principis generals- del mateix títol II de la Constitució.

De forma que els principis generals d'igualtat i de manca de discriminació de l'article 6 es compleixen perfectament quan s'aplica el respecte dels drets fonamentals de la persona en l'específic àmbit del matrimoni canònic o civil i de protecció de la família d'acord amb l'article 13.

2. En tot cas, a criteri del Govern, les unions estables de parella han de tenir com a marc uns condicionants diferenciats dels lligams familiars i matrimonials en els quals, els efectes jurídics de la seva vigència i, en el seu cas, de la seva dissolució, estan protegits per la Constitució i per la Llei qualificada del matrimoni, adoptada pel Consell General el 30 de juny de 1995. I quan la Constitució parla de família, atenint-se a una interpretació integradora del text i de la consciència social del moment de la seva aprovació, contempla una unió estable, sotmesa al Dret i amb descendència o possibilitat de tenir-la.

En el cas del Principat d'Andorra, la protecció a la família constituïda per matrimoni civil o canònic té una transcendència especial pels seus efectes

connexes, via immigració o adquisició de residència, via acció protectora de la seguretat social, en relació al contracte de treball i la funció pública o l'habitatge, per citar-ne només alguns. També són importants les repercussions en el Dret Successori, tant pel que fa a la successió testamentària com pel que fa la successió legal o intestada i els drets del cònjuge sobrevivent.

Tot el que fa, en conjunt, que s'hagin d'analitzar amb molta cura les iniciatives legislatives per regular les situacions d'unió de parelles que s'apartin dels paràmetres matrimonials i familiars a què es refereix i protegeix l'article 13 de la Constitució.

3. És ben cert, però, que tal com diu l'exposició de motius de la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el legislador no pot mantenir-se allunyat de situacions de fet que vénen cobrant una importància creixent en la societat andorrana; i que una d'aquestes situacions de fet, que cal tractar amb racionalitat legal i que és objecte de desplegament legal i d'estudi en la doctrina i en la jurisprudència de molts països, és el de les unions estables de parella.

El Govern comparteix la tesi exposada en la mateixa exposició de motius de la Proposició de llei, quan diu que no té perquè haver-hi identitat d'efectes entre matrimoni i unió estable de parella, ja que obeeixen a opcions i plantejaments personals distints, i que no es pot deixar aquest fenomen sense una regulació legal a la que puguin acollir-se -com a opció personal i lliure- les persones que vulguin fer-ho.

Per aquestes raons el Govern es mostra favorable a la regulació legal de les unions estables de parella, sense perjudici de les correccions i modificacions -algunes d'elles substancials- que cal aportar al text que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata sotmet a la consideració del Consell General.

4. En concret, i sense perjudici d'una anàlisi acurada del text en període d'esmenes, el Govern creu que caldria tenir en compte:

(a) Que el fet de no establir-se un termini mínim per constituir una unió estable de parella, i la seva extinció per voluntat unilateral i la seva inscripció i cancel·lació voluntària al Registre, comporten la més absoluta inseguretat jurídica, tant pels afectats com pels òrgans jurisdiccionals que s'hi hagin de pronunciar. No sembla que es pugui considerar "estable" una unió que es produeix amb tanta facilitat i sense període d'unió previ mínim.

(b) Que la Proposició de llei ignora els efectes secundaris pel que fa al context demogràfic d'Andorra en aquests moments, i que poden ser distorsionadors per al futur ordenat del Principat. La facilitat i la simplicitat per constituir una unió

estable de parella i extingir-la no s'adiu amb els importants efectes derivats de la simplicitat de la unió pel que fa a la Llei d'arrendaments de finques urbanes (article 12), l'acció protectora de la seguretat social (article 13), l'aplicació de la Llei qualificada d'immigració (article 14), la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries (article 15), i la Llei sobre el contracte de treball i l'aplicació de la Llei de la funció pública (article 16).

(c) És innecessària la declaració de l'article 7 (fills comuns), perquè per mandat constitucional (article 13.3) els fills són iguals davant de la llei, amb independència de la seva filiació.

(d) Les remissions que es fan a l'article 27 i a la disposició final primera a la Llei qualificada del matrimoni i a les normes de dret internacional privat, suposen en bona part un buit legal que pot afectar el principi de seguretat jurídica. La remissió genèrica a aquests preceptes difícilment serà aplicable a les unions estables de parella, tota vegada que tant la seva constitució com dissolució operen per la voluntat unilateral de qualsevol dels afectats manifestada en qualsevol moment; i per tant, difícilment serà aplicable la Llei qualificada del matrimoni i les normes de dret internacional privat. És la pròpia regulació la que s'hauria d'aplicar en els procediments judicials que es poguessin produir.

(e) Els efectes referents als drets del membre sobrevivent (article 20), la successió testamentària (article 21), i article 22 (successió legal o intestada), han de ser revisats amb especial cura tenint en compte la tradició jurídica andorrana en aquest aspecte i la regulació ja establerta per la Llei relativa al Dret Successori del Principat d'Andorra del 31 de juliol de 1989.

(f) El Govern creu indispensable que es mantingui el redactat de l'article 8 del text de la Proposició de llei (adopció de menors), que es remet a la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desamparat, del 21 de març de 1996.

El Govern també vol manifestar que li hauria facilitat la tasca per l'emissió del present criteri el haver pogut comptar amb una memòria de la Proposició de llei.

Aquest és el criteri que sotmetem al Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a continuació pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que ha presentat la Proposició de llei, té la paraula.

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Hem llegit amb extrema atenció i hem tornat a llegir amb atenció, encara més extrema, el criteri del Govern sobre la Proposició de llei qualificada de les unions estables de parella.

Després de llegir i tornar a llegir, després d'analitzar i tornar a analitzar el text, l'únic punt positiu que hi hem sabut trobar és que, i cito: "el Govern es mostra favorable a la regulació legal de les unions estables de parella", i ja s'apressa d'afegir, sense dilació: "sense perjudici de les correccions i modificacions, algunes d'elles substancials que cal aportar al text".

Si ens mirem les modificacions que el Govern proposa fer i que, possiblement, tal com van les coses en aquesta casa, ja tindrà qui les hi defensi, és evident que la proposició entrada es veurà totalment desvirtuada.

Tot plegat perquè, al nostre entendre, el Govern, en voler defensar una visió de la societat, i més especialment de la relació entre persones, d'un ranci desesperant, fa una lectura parcial i restrictiva del text constitucional, en particular de l'article 13, totalment al marge de les tendències que s'estan desenvolupant en el nostre entorn més immediat: Europa, i sense tenir en compte que la societat andorrana està immersa en el mateix sistema de valors que els que regeixen el nostre entorn immediat.

L'article 13 de la Constitució, és cert, parla de matrimoni i parla de família, que, contràriament al que es deixa entendre en l'exposat del Govern, no es defineix en cap moment, però també parla, n'és el primer supòsit, de la regulació de la condició civil de les persones.

És justament d'això del que tracta el text que presentem.

No entraré a fer un estudi detallat, punt per punt, ni de les contradiccions en què incorre l'escrit del Govern, ni de les proposicions que proposa, ja ho farem, en tot cas, en el moment de debatre la llei article per article, el dia que toqui, i en base a un text concret, l'esmena que vingui a modificar el text presentat, si és que avui es pren en consideració la Proposició de llei entrada a tràmit parlamentari.

Em limitaré, doncs, a presentar breument la nostra Proposició.

L'article 6 de la Constitució proclama la igualtat davant la llei de totes les persones, i que ningú no pot ésser discriminat per raó de naixement, de raça, de sexe, d'origen, de religió, d'opinió, o per qualsevol altra condició personal o social.

També estableix que els poders públics han de crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives. Per altra banda, l'article 13, proclama que la llei ha de regular la condició civil de les persones, així com les formes de matrimoni i estableix que els poders públics han de promoure una política de protecció de la família que declara element bàsic de la societat, sense que, en cap moment, contràriament al que pretén el Govern es defineixi el terme en la Constitució (Si no recordo malament, no fa gaire vaig llegir un eslògan sortit del Govern diu que família s'escriu en plural, o potser tan sols es tractava d'un bon títol per a una exposició?). Ja ho veurem.

És en el sentit de començar a omplir de contingut efectiu el referit article 13 que el Consell General adoptà, el 30 de juny de 1995, la llei qualificada del matrimoni com a norma de desplegament constitucional. S'omplia així de contingut el buit legal que existia pel que feia al matrimoni civil tenint en compte, alhora, les opcions de la separació i del divorci com a causa de dissolució del vincle matrimonial.

Tot i la importància d'aquella norma quant a la regulació de les relacions personals, el legislador no pot mantenir-se allunyat de fenòmens relacionals que vénen cobrant una importància creixent en la societat andorrana. Tampoc no pot no estar atent al mandat constitucional de regular la condició civil de les persones sense deixar de banda l'estipulat en l'article 6.

Efectivament, la manca de regulació legal d'aquests fenòmens provoca resultats discriminatoris no sols contraris a l'equitat, sinó que, moltes vegades, a més de tergiversadors de la realitat, evidencia situacions absurdes i injustes en tots els seus extrems. Un d'aquests fenòmens socials que cal tractar amb racionalitat legal, i que és objecte de desplegament legal i d'estudi en la doctrina i en la jurisprudència de la majoria d'estats del nostre entorn, és el de les unions estables de parella.

Tot i partint de la tesi que no té perquè haver-hi identitat entre matrimoni i unió estable de parella, ja que obeeixen a opcions i plantejaments personals distints, pensem que és imprescindible respectar aquesta diferència, tant en l'àmbit social com en el jurídic.

Tenint en compte però, que ambdues opcions regulen una relació de parella, considerem, doncs,

que semblants figures, d'acord amb el principi d'igualtat jurídica entre les persones i de prohibició de discriminació que garanteix la Constitució en l'article 6, no han de provocar situacions personals discriminatòries, tot el contrari.

Tal presa de posició es fonamenta en el necessari i inalienable lliure desenvolupament de la personalitat de cadascú, que podria resultar afectat si s'intentés impedir el reconeixement de sistemes diferents de convivència o limitar-ne l'efectivitat per via de restriccions de tot ordre.

El Consell d'Europa, del que formem part, mitjançant Resolució de 7 de maig de 1988 postulava ja la validesa dels contractes atorgats entre persones que viuen juntes en tant que parella no casada, així com la de llurs disposicions testamentàries.

Andorra no està exempta d'aquesta nova realitat social i jurídica, i per això proposem l'adopció d'aquesta norma que, esperem, sigui adoptada avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació passem a la intervenció dels altres grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Els representants del Centre Demòcrata Andorrà en el si del Grup Mixt compartim el criteri de Govern quan aquest es mostra favorable a la regulació legal de les unions estables de parella, i malgrat la iniciativa legislativa ens sembla oportuna i necessària, ens reservem la possibilitat d'efectuar correccions i introduir modificacions en mèrit del tràmit d'esmenes, les quals s'analitzen en el si de la corresponent Comissió Legislativa.

Davant la iniciativa legislativa interessada, els representants del Centre Demòcrata Andorrà hem coincidit en un sol criteri a l'hora de valorar la iniciativa legislativa promoguda pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i aquest ha estat, entendre necessari la regulació d'una de les situacions de fet (la unió estable de parella), que en el context social actual, ha adoptat una important connotació, per ésser una de les opcions personals de la ciutadania a l'hora d'establir la seva convivència.

El principi de legalitat proclamat per la Constitució del nostre Principat, exigeix una regulació legal dels aspectes de la nostra realitat social.

La regulació legal ofereix sense dubte la satisfacció d'altre principi també constitucional, que és atorgar a la ciutadania les necessitats de seguretat jurídica, obligació, per altra banda, de tot estat de dret.

El desenvolupament de la nostra Constitució, per tant, ens porta a entendre necessària, la iniciativa com la proclamada en la Proposició de llei analitzada.

Sense altres consideracions, doncs, i a l'espera del treball que es desenvolupi en el si de la comissió corresponent en període d'esmenes, ens pronunciem favorables a la regulació legal de les unions estables de parella.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal, Sr. Càndid Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, per no ser repetitiu, diré que al Grup Parlamentari Lliberal compartim el criteri del Govern, i per tant, votarem a favor de la presa en consideració de la Proposició de llei presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Per part del Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Si puc intervenir per al·lusió?

El Sr. síndic general:

Sí, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No, senzillament pel que ha dit el Sr. Dallerès, jo voldria que entengui que prejutja molt aviat com pot desenvolupar-se aquesta llei. Ben cert que tindrem qui les defensi les nostres idees. El Grup Parlamentari Lliberal i el Govern estem en sintonia, i tal com van les coses aquestes en aquesta Sala; sí van tal com han volgut els electors que vagin. Tenim una majoria que és la que ha de decidir realment quines lleis poden passar i així ho fem, i tantes vegades com

podem, procurem fer-ho, incorporant les bones aportacions que vostès fan.

Però jo li demano que això del "ranci desesperant", que no es desesperi tan aviat, Sr. Dallerès. No n'hi ha per tant, perquè jo no li diré a vostè que la vostra llei és, no sé, d'un pseudo progressisme desfermat. No ho és. És una llei correcta, i per tant tampoc crec que les reflexions que hi fem en el criteri siguin d'un "ranci desesperant". Em sembla que se li han anat una mica més enllà les paraules del pensament coneixent-lo com el conec, i sabent del seu capteniment en aquests temes. Per tant, confio, com ha dit el Sr. Monegal i com ha dit el Sr. Càndid Naudi, que en comissió es pugui fer la feina adequada per millorar aquesta Proposta de Llei que voldríem que es porti... bé que hem expressat la voluntat que compartim la voluntat dels grups parlamentaris, i que es porti a estudi en aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Com he dit, Sr. Forné, esperarem que entrin les esmenes, en el moment del debat de les esmenes, i li asseguro que no em costarà gens retirar si és que m'he passat al dir "d'un ranci desesperant" i dir que les esmenes modifiquen la llei justament en un altre sentit, cosa que celebrarem.

Efectivament, tal com ha dit, la llei no és una de les més avançades dins del que s'ha presentat. Em sembla que s'ha presentat en la mesura del que podem tenir a Andorra, i millor si hi trobem consens dins de la comissió via les esmenes que es presentin per anar molt més endavant.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo la presa en consideració de la Proposició de Llei per assentiment?

D'acord?

Doncs, es pren en consideració i s'obre un termini d'esmenes de quinze dies que no podran ser de totalitat.

Passem a l'últim punt de l'ordre del dia.

14. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs de subministrament de sal per al desgel de carreteres per a l'exercici 2004.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 40/2004, del 10 de setembre, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 48/2004, del 7 d'octubre.

El Sr. Josep Dallerès exposa l'esmena. Teniu la paraula Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Pressupost públic, diu el diccionari de la llengua catalana, és un document que recull, amb més o menys detall, els ingressos i les despeses que tindrà una entitat pública durant un període determinat, que generalment és d'un any.

És evident que pel Govern lliberal, l'èmfasi porta sobre *el menys* molt més que sobre *el més*, i no ho dic jo, ja ens ho va deixar palès la intervenció del Grup Lliberal que consta en el Diari de sessions del Consell General d'ara fa tot just un any (23 d'octubre del 2003), sobre el mateix tema: el subministrament de sal pel desgel: "En el moment de confeccionar el pressupost, -ens alligonava la senyora Lluïsa Puig, no el Govern-, els criteris de les despeses de funcionament tenen més un caire de previsió que d'una assignació de despesa real." Fi de citació.

Entenem que tal afirmació prové d'una lectura un pèl ràpida de la Llei de les finances públiques, posant en relleu únicament i exclusiva el punt 3 de l'article 12 que cito, diu: "El Ministeri de Finances ha d'elaborar un pressupost merament informatiu", fi de citació.

Cert és però, també, que difícilment es pot aplicar una llei sense tenir en compte tots els seus preceptes i, la Llei de les finances públiques, en el primer punt de l'article 12 ja citat, defineix que el pressupost general és l'expressió xifrada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, pot reconèixer l'Administració Pública.

Insisteixo sobre el terme : “sistemàtica”, “sis-te-mà-ti-ca”, diu.

Per altra banda, l'article 15 de la mateixa Llei precisa que cada crèdit es destina "ex-clu-si-va-ment" a la despesa especificada en el pressupost (llevat els casos de modificació conformes a la pròpia Llei, evidentment).

Es tracta doncs d'una previsió d'assignació de despesa real.

En el cas que no es faci, en el cas que es manqui de previsió, la Llei també preveu el que cal fer: anar davant del Consell General reconeixent aquesta manca de previsió pressupostària.

És exactament per això que avui som aquí! Per manca de previsió pressupostària.

Això no és greu en si mateix: tothom pot tenir un oblit, és cert. Ara bé, un oblit tant reiteratiu com el que ens ocupa, potser va més enllà d'un, -ho diré amb paraules que se'm puguin entendre-, potser va més lluny que un senzill pecat venial...

Recordaré que ara fa un any, el 23 d'octubre del 2003, ja es va debatre en aquesta Cambra un Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar el subministrament de sal de desgel.

A diferència d'ara fa un any, en aquella ocasió sembla ser que existia una partida pressupostària, per això es tractava d'un suplement de crèdit.

En aquella ocasió, la imprevisió sembla ser que havia estat menys important que la d'aquest any.

La part expositiva de la Llei ens informa que aquest any no hi havia dotació inicial per a l'exercici 2004.

No dotació pressupostària pel subministrament de sal per al desgel en un país com el nostre? La veritat és que costa de creure!

Per altra banda, no és exactament el que diu la memòria justificativa que tan sols menciona una manca de disponibilitat; o potser encara un cop més, cal que ens refiem al que ens va argumentar la consellera del Grup Liberal quan parlava “d'altres subministraments que s'engloben en el mateix capítol pressupostari”.

D'això crec que se'n diu un calaix de sastre!

Sigui com sigui, el que és cert és que estem davant d'una total manca de previsió, una vegada més, a la que no donarem, evidentment, suport.

Això no vol dir, i vull recalcar-ho, que no es podrà subministrar sal en cas que no s'aprovi la Llei que se'ns presenta a aprovació avui. I ho recalco, perquè sé que se'ns dirà això.

Efectivament, l'article 28 de la Llei de les finances públiques, justament el que regula els avenços de

fons, estipula en el seu punt 3, també l'últim, que: “Si el Consell General no aprova les lleis de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit, els avenços de fons s'han de cancel·lar a càrrec dels crèdits del respectiu ministeri (...), la reducció dels quals ocasioni menys trasbals al servei públic.”.

Doncs, en cas de no aprovar-se aquesta Llei, no és cert... es podria continuar subministrant la sal.

Gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara o al final?

Al final? D'acord.

Doncs, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, nosaltres ja havíem presentat una esmena referent a la sal de les carreteres, una esmena a la totalitat l'any passat. El company Josep Dallerès ho ha dit molt bé, que hi havia un suplement de crèdit, que avui és un crèdit extraordinari, però amb una argumentació per part del Govern la qual va ser totalment abocada als problemes de caiguda de neu en aquella època, i nosaltres vam argumentar plenament una manca de previsió; perquè de neu n'hi cau cada any, i que així sigui per sempre que n'hi vagi caient. I per tant, en un país de muntanya és molt difícil dir que no hi ha una previsió de sal per poder llançar a les carreteres, quan sabem que és un país purament de neu.

Aquesta vegada no hem presentat una esmena a la totalitat, però nosaltres donarem suport a la mateixa, perquè entenem que tornem a caure repetitivament en una altra manca de previsió en aquest sentit. Aquesta vegada és un crèdit extraordinari, però el fons de la qüestió és exactament el mateix, i per tant, nosaltres entenem que en un país com aquest, fa mal als ulls que haguem de presentar suplementes de crèdits o crèdits extraordinaris, com és el cas d'avui, per poder adquirir la sal de desgel de les nostres carreteres.

A part de la manca de previsió, donades les xifres també es podria entendre que és una maniobra política pressupostària, -diguem-, més aviat per reduir les partides. Evidentment no són les quantitats que fan jugar això, però donada aquesta coincidència que amb 2 anys hem hagut de parlar sobre el mateix tema, jo penso que la porta és oberta per pensar qualsevol cosa.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Sí, Sra. Maria Lluïsa Puig teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Una vegada més ens trobem aquí per a debatre una esmena a la totalitat sobre el Projecte de Llei de crèdit extraordinari per al finançament de les despeses derivades pel subministrament de sal de desgel a les nostres carreteres.

I, una vegada més volem manifestar, que el cost del subministrament de la sal de desgel per a la xarxa de carreteres ha augmentat significativament en els dos últims anys, degut a les condicions climatològiques. En temporades on hi ha nevades freqüents i menys abundants s'utilitza un consum de tones de sal molt superior que si hi ha menys nevades i més abundants.

Però no solament la sal augmenta, sinó que tots els treballs de manteniment que van a càrrec d'aquesta partida pressupostària.

Poca cosa més els puc dir, segurament la previsió que fa el Govern no és suficient per cobrir totes les despeses que s'inclouen a càrrec d'aquesta partida pressupostària. Però això té una explicació.

Els criteris adoptats per valorar la dotació pressupostària en el capítol d'explotació de carreteres es fan amb previsió a criteris d'explotació mitja. Això vol dir que totes les despeses de funcionament que van incloses en aquest concepte (aglomerat en fred, ciment, formigó, àrids, pals de neu, senyals, etc.) varien molt en funció de les circumstàncies climatològiques, accidents, arranjaments varis en carreteres, etc., el que fa que les dotacions pressupostàries tinguin un caire de previsió, més que de programació. No podem implantar una despesa fixa, sinó una despesa possible-variable, però no segura.

Per tant, és evident que, malgrat les previsions estiguin o no ben fetes, aquest és un subministrament totalment imprescindible del país, amb el qual el Grup Parlamentari Lliberal, donarà suport al Projecte de Llei de suplement de crèdit i votarà en contra de l'esmena presentada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Breument, només per agrair al Grup Parlamentari Lliberal que ens permeti passar a tràmit aquesta Llei i que es pugui parlar de la mateixa a veure si podem que quedi aprovada al no haver-hi esmenes parcials.

La veritat és que fins a un cert moment hi havia la previsió adequada, i a partir d'un cert moment, -no sé per quin motiu-, sí que hem caigut en una manca de previsió. I ho reconec aquí, perquè el clima tampoc és que hagi sigut especialment diferent. Un any sí que hi va haver molt fred i que estava plenament justificat el consum excessiu de sal d'aquell any, que va ser l'any 2003. A partir d'aquest any ja s'havia tornat a regularitzar una mica, i no hem actualitzat la realitat al que hem previst. I no és evidentment, com vostè sap molt bé, no és una voluntat d'amagar res, perquè no es tracta de quantitats astronòmiques, en cap cas.

I també gràcies, Sr. Dallerès, és evident que sí que en tot cas hi ha possibilitat que el Govern no deixi de fer la seva obligació per a la seguretat ciutadana, que és un bé superior, fins i tot el rigor pressupostari no? que tots defensem tant com podem, però jo els hi agraeixo les seves remarques, i per la part que em correspongui procuraré que no passi més. El que passa és que no em tocarà gaire més vegades de preveure-ho, però algú altre ho haurà de fer.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Mirin, Sr. cap de Govern i Sra. Lluïsa Puig, no sé si parlem del mateix text. Si agafo l'exposició de motius del Projecte de Llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs de subministrament de sal per al desgel de carreteres per a l'exercici 2004, aquí em diu "atès que no hi ha dotació inicial en la Llei del pressupost per a l'exercici 2004. És a dir que no hi havia... o sigui, el que m'estan dient correspondria, en tot cas, al que va passar l'any passat.

La memòria que se'ns porta és idèntica a la intervenció de la Sra. Lluïsa Puig, quasi, paraula per

paraula i amb la que va fer l'any passat. Però és que no és el cas aquest any, o llavors hi ha una equivocació en el text que ens va arribar. Aquí diu que "no hi ha dotació inicial". És a dir que no es tracta d'un increment, (perquè fóra un suplement de crèdit, que és el que va passar l'any passat), sinó que la Llei ens diu que no hi havia dotació.

I globalment el que es demana és la mateixa quantitat que hi havia l'any passat. És a dir realment una falta de previsió dins del pressupost. No és el que se'ns està dient aquí.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Pels grups parlamentaris?

No?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Només una petita puntualització.

A mi no em consta que hi hagi una previsió pressupostària. No li puc aclarir aquí si és així o no. Ho diu el Projecte de Llei, per tant, ho he d'admetre així. Si hi ha un error ja m'informaré d'on ha vingut aquest error, i els informaré a vostès oportunament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions, passarem a la votació... sí perdó... Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Crec que fóra important saber si hi havia dotació o no, perquè si hi ha dotació pressupostària no es tracta d'un crèdit extraordinari, es tractaria d'una llei de suplement de crèdit. Si es tracta de què no hi ha dotació, és una llei de crèdit extraordinari. Em sembla que no és exactament el mateix.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com està presentada la proposta es tractaria de no haver-hi hagut previsió, per tant, no és un suplement. Llavors jo els hi demanaria que la poguéssim tramitar i que es pugui resoldre el tema sense haver d'accedir a altres procediments com ha dit el Sr. Dallerès.

Però en fi, és una cosa que mirarem amb el ministeri a veure per quin motiu està explicada d'una manera i pugui ser d'una altra. No sé en quin sentit, si hi ha dotació o si no n'hi ha. Aquí no li puc dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, doncs, passarem a la votació de l'esmena. Us recordo que sí, és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i per tant aprovació del Projecte de llei.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Vots afirmatius: 10, vots negatius: 16.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, a la vista dels resultats queda desestimada l'esmena, i atès que no s'hi han presentat esmenes a l'articulat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Acabat l'ordre del dia, doncs, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.45h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877